

Plenaire 13

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

3 december 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele oprichting van nieuwe werkgroepen betreffende Brussel en de faciliteitengemeenten en de toekomst van de gemeenschapsdialoog voor de staatshervorming	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele oprichting van nieuwe werkgroepen betreffende Brussel en de faciliteitengemeenten en de toekomst van de gemeenschapsdialoog voor de staatshervorming	1
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de discussie op Europees niveau betreffende de gewasbeschermingsmiddelen en het standpunt hierover van de Vlaamse Regering	5
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de visie van de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van een gecoördineerd Belgisch standpunt betreffende het Europees Klimaat/Energiepakket voor de EU-top van volgende week	7
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	9
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraak van het Congres van de Lokale en Regionale Besturen van de Raad van Europa betreffende de niet-benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en de verdediging van de Vlaamse standpunten bij internationale instellingen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraak van het Congres van de Lokale en Regionale Besturen van de Raad van Europa betreffende de niet-benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en de verdediging van de Vlaamse standpunten bij internationale instellingen	10
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de voorfinanciering van de pachters door De Lijn	14

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het uitblijven van nieuwe normen voor de toegankelijkheid van publieke ruimtes voor personen met een handicap	16
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de pleegzorg en het tekort aan kandidaat-pleegouders	17
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de automobielsector	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de autosector	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de resultaten van het overleg inzake de toekomst van de automobieliindustrie in Vlaanderen	19
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verklaringen van de minister inzake de eventuele afschaffing van de Ikea-wet	25
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij – 1816 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 9	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	30
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 inzake de beheersovereenkomsten, de interne controle en Interne Audit – 1821 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	33
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel en het decreet van 7 mei 2004 betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie" en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel – 1827 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	34
Artikelsgewijze bespreking	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua betreffende de milieubeleidsvereenkomst inzake afgedankte elektronische en elektrische apparaten (AEEA) – 1976 (2008-2009) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	35
Bespreking	36
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems, mevrouw Vera Dua en de heer Jef Tavernier betreffende de houding van de Vlaamse Regering inzake het gecoördineerde Belgische standpunt over de doelstellingen van het Europese energie- en klimaatpakket – 1979 (2008-2009) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	36

VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement – 1790 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Rechtzetting	37
SELECTIEVOORWAARDEN EN SELECTIEPROCEDURE VOOR DE WERVING VAN DE KINDERRECHTENCOMMISSARIS Bespreeking en stemming	37
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij – 1816 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 9 Hoofdelijke stemming	38
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 inzake de beheersovereenkomsten, de interne controle en Interne Audit 1821 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Aangehouden stemming Hoofdelijke stemming	38 38
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel en het decreet van 7 mei 2004 betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie" en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel – 1827 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	39
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua betreffende de milieubeleidsvereenkomst inzake afgedankte elektronische en elektrische apparaten (AEEA) – 1976 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	39
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Piet De Bruyn, Jan Peumans, Geert Bourgeois en Kris Van Dijck tot besluit van de op 13 november 2008 door de heer Piet De Bruyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over mogelijke inbreuken op de huidige taalregeling in het hoger onderwijs – 1959 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	39
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Piet De Bruyn, Jan Peumans, Geert Bourgeois en Mark Demesmaecker en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 18 november 2008 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse basisschool in Komen – 1968 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	39
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Werner Marginet en de dames An Michiels en Katleen Martens tot besluit van de op 18 november 2008 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse basisschool in Komen – 1964 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	40

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	40
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	45
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	45

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Erik Arckens, Marijke Dillen, Marie-Rose Morel, Joke Schauvliege, Marc van den Abeelen: gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Margriet Hermans, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands;

Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/10*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor de agenda aan te vullen met de bespreking van en de stemming over de selectievoorwaarden en selectieprocedure voor de werving van de Kinderrechtencommissaris, die het Uitgebreid Bureau op maandag 1 december 2008 heeft goedgekeurd.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat wij dit punt behandelen voor de hoofdelijke stemmingen.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, op basis van het Reglement zou ik een wijziging van de agenda willen vragen, en met name de toevoeging bij hoogdringendheid van een voorstel van resolutie over de milieubeleidsovereenkomst over afgedankte elektrische en elektronische apparaten. Het gaat meer bepaald om de frigo's, televisietoestellen, laptops enzovoort. Ik zal straks de hoogdringendheid motiveren.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele oprichting van nieuwe werkgroepen betreffende Brussel en de faciliteitengemeenten en de toekomst van de gemeenschapsdialoog voor de staatshervorming

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de eventuele oprichting van nieuwe werkgroepen betreffende Brussel en de faciliteitengemeenten en de toekomst van de gemeenschapsdialoog voor de staatshervorming

De voorzitter: Collega's, ik zou u nog eens willen vragen de toegestane spreektijd te respecteren. De vraagstellers hebben twee minuten de tijd om hun vraag te stellen en de minister vier minuten om te antwoorden.

De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, in La Libre Belgique

van vandaag staat dat de dialoog klinisch dood is. Ze voegt eraan toe dat u geen enkele, maar dan ook geen enkele wezenlijke vooruitgang hebt geboekt. Zeer zeker hebt u wat mogen freewheelen tijdens de dialoog. U hebt nog eens mogen praten over de IKEA-wet, over het grootstedenbeleid, nog eens over het eerste pakket, waarover, dacht ik toch, destijds een akkoord was bereikt en dat nu blijkbaar opnieuw het voorwerp van onderhandelingen uitmaakt, nog eens over de plantentuin van Meise, waarover er al ten tijde van Lambermont een akkoord was, en waar de Franstalige collega's in ruil voor de splitsing ervan vragen dat in heel Vlaanderen Franstaligen een Franstalige adoptieprocedure zouden mogen voeren. Als het niet erkennen van de grote principes waarop deze staat gebaseerd is, kan dit tellen.

Mijnheer de minister-president, uw collega, minister Vandembroucke, heeft, zo lezen we, een ongetwijfeld heel interessante uiteenzetting mogen geven over het arbeidsmarktbeleid. En u bent afgekomen met wat La Libre het 'wereldberoemde' artikel 195 van de Grondwet noemt. Spottender kan niet!

Collega's, ik wil u niet onthouden wat de Franstaligen daarover zeggen. Ik citeer uit La Libre: "On a eu un beau débat au moment du dessert, se souvient un négociateur. Mais on n'est arrivé à rien." Mijnheer de minister-president, het kan moeilijk pijnlijker geformuleerd worden. Men lacht ermee aan Franstalige kant. Het wordt pijnlijk voor u, maar het is vooral pijnlijk voor Vlaanderen. Op een moment dat België zijn banken uitverkoopt, dat de Belgische staatsschuld weer aan het stijgen is, op een moment dat we echt sociaaleconomische hefboomen in handen moeten krijgen – want het ging toch over een grote staatshervorming, met de klemtoon op de bevoegdheden over de grote sociaaleconomische en fiscale hefboomen – zit alles meer dan ooit geblokkeerd. Vlaanderen moet zijn auto-industrie kunnen redden, moet maatregelen kunnen nemen om de toekomst te vrijwaren.

Mijnheer de minister-president, ik heb maar één vraag: hoe denkt u uiteindelijk resultaten te boeken tijdens de dialoog? Hoe zult u bewijzen dat het klopt wat u hebt gezegd, met name dat u van de Franstaligen garanties had om tot die grote staatshervorming te komen, waarbij het centrum van de bevoegdheden bij de twee deelstaten ligt?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, ik zal niet herhalen wat de heer Bourgeois net heeft gezegd. In mijn ogen is het tijd om kleur te bekennen. De gemeenschapsdialoog is dood. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De gemeenschapsdialoog is zo dood als een pier. De vraag is enkel wanneer en door wie de overlijdensakte zal worden getekend.

Vorige week hebben de Franstaligen ten aanzien van de gemeenschapsdialoog bijkomende eisen gesteld. De minister-president heeft steeds verklaard dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en het dossier van de burgemeesters niet op de agenda zouden staan. Die twee dossiers hebben echter al van bij het begin als een schaduw over deze dialoog gehangen.

Begin september 2008 heeft de minister-president de N-VA uit de Vlaamse Regering gekieperd. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De minister-president heeft zich voorgenomen het vel van premier Leterme te redden. Hij heeft verklaard dat hij het heft in eigen handen zou nemen en dat hij de gemeenschapsdialoog tot een goed einde zou brengen. Zijn uitgangspunt was dat voor 2009 op basis van het eerste pakket van de staatshervorming een aantal deelakkoorden moesten worden gesloten.

De heer Van Rompuy heeft dat eerste pakket in maart 2008 trouwens nog bagatellen genoemd. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Vorige vrijdag, tijdens een uitzending van De Keien van de Wetstraat, heeft de minister-president verklaard dat hij niet op de eisen van de Franstaligen wil ingaan en dat hij voor het einde van het jaar resultaten wil zien. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het is ondertussen begin december 2008. De geplande vergadering heeft niet plaatsgevonden. We vragen ons af wat er in de gemeenschapsdialoog eigenlijk allemaal wordt besproken. Ik citeer in dit verband La Libre Belgique. Indien deze uitspraak niet klopt, moet de minister-president dat maar laten weten. Ik citeer enkel de titel: "Le ministre-président Peeters n'a pu sceller aucune avancée décisive". Dit toont aan dat hij daar niets heeft bereikt.

Minister-president Peeters was in feite de enige die met betrekking tot de gemeenschapsdialoog nog een positieve boodschap verkondigde. Hij wees er steeds op dat de sfeer goed was en dat er werd onderhandeld. Ik stel vast dat vooral over de Nationale Plantentuin van Meise en over het stedenbeleid is gediscussieerd. Hij heeft zich nochtans steeds afgevraagd waarom daarover nog zou moeten worden onderhandeld.

De minister-president zit in het slop. Het begint hem allicht te dagen dat de Franstaligen absoluut geen staatshervorming willen. Bij de aanvang van de gesprekken heeft hij verkondigd dat hij niet met zijn voeten zou laten spelen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ze spelen al wekenlang met zijn voeten. Het wordt tijd dat hij de juiste conclusie trekt en de gemeenschaps-

dialogo dood verklaart. We moeten hier zelf de stekker uittrekken. Hij moet, samen met het Vlaams Parlement, onderzoeken wat we in de toekomst moeten doen. De gemeenschapsdialoo voortzetten, is zinloos en heilloos. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, aangezien beide vraagstellers de gemeenschapsdialoo dood hebben verklaard, wil ik toch even opmerken dat er voor sommigen onder ons leven na de dood is. Zij zijn de doodgravers van een dialoo die we volgens het Vlaams Parlement moesten aangaan. De heer Van Dijk heeft de gemeenschapsdialoo toen vurig verdedigd. Hij heeft verklaard dat we, onder bepaalde voorwaarden, een geloofwaardige gemeenschapsdialoo moesten opstarten en voeren. (*Opmerkingen*)

Als lid van de Vlaamse Regering heeft de heer Bourgeois nog verschillende gesprekken over de voorwaarden voor het opstarten van de gemeenschapsdialoo meegemaakt. Op een bepaald ogenblik hebben zijn partij en hijzelf besloten die dialoo niet aan te gaan en geen plaats rond de tafel te nemen. Hij heeft toen afscheid genomen van de Vlaamse Regering. Nu komt hij met enig leedvermaak vertellen wat hij in La Libre Belgique heeft gelezen.

Ik wil hier nogmaals herhalen dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering mij verschillende keren een mandaat hebben gegeven. Ik heb dat mandaat aangegrepen om een geloofwaardige gemeenschapsdialoo op te starten en te voeren. Ik kan iedereen verzekeren dat die geloofwaardigheid er van bij het begin is geweest, er nog steeds is en er in de toekomst opnieuw kan komen.

Op dit ogenblik is de gemeenschapsdialoo opgeschort. Op dit vlak hebben de vraagstellers gelijk. Er wordt niet meer vergaderd. Wat binnen de Vlaamse Regering over de geloofwaardigheid van de gemeenschapsdialoo is gezegd, is voor mij zeer belangrijk. Eenmaal de gemeenschapsdialoo opnieuw wordt opgestart, zal ik over die geloofwaardigheid waken.

U vraagt naar de garanties. Er zijn garanties gegeven. Brussel-Halle-Vilvoorde komt niet op de gemeenschapsdialoo en gaat niet, op basis van een verklaring van de premier op 21 september, op een parallelle wijze behandeld worden. De drie burgemeesters waren geen agendapunt van de gemeenschapsdialoo en kunnen dat ook niet zijn in de toekomst.

Met betrekking tot het derde punt bent u wat smalletjes. Het toont wel aan dat u kranten leest, mijnheer Bourgeois. Dat is op zich al positief. Kranten citeren is gemakkelijk. Het gaat over veel meer dan alleen maar de

plantentuin. Het gaat over het zogenaamde contentieux: de plantentuin, gebouwen en terreinen, adoptie. Dat werd in het Overlegcomité op het federale niveau al meerdere keren besproken. Dat moet zo snel mogelijk worden opgelost. We zijn daar ook door.

Ook het eerste pakket, dat nog een aantal knelpunten bevatte, is volledig uitgeklaard. Ook over het arbeidsmarktbeleid is gediscussieerd, we zijn daar al heel ver gegaan. Ook met betrekking tot het grootstedenbeleid, de 67 miljoen euro van minister Marie Arena, hebben we stappen gezet. Ook inzake justitie en de aftrek van een aantal posten in de personenbelasting. Al die elementen zijn technisch bekeken. Vergeet ook artikel 195 van de Grondwet niet. Ook dat is besproken.

Natuurlijk zijn er nog geen akkoorden. Die vraag is terecht. Waar blijven de akkoorden? Maar stellen dat er niets is gebeurd, dat men zich heeft beziggehouden met de zaken die u, mijnheer Bourgeois, opnoemt... Die zaken zaten erin, maar het gaat om heel wat meer. Als we dat pakket kunnen afwerken voor de verkiezingen van 2009, zullen we, op basis van wat de Vlaamse Regering en dit parlement hebben gezegd, namelijk dat we ervoor moeten zorgen dat er deelakkoorden zijn voor de regionale verkiezingen en dat de grote problemen, de financiering, de fiscale autonomie, moeten worden aangepakt en voorbereid, heel snel na die regionale verkiezingen stappen kunnen zetten in de grote staatshervorming.

Ik kom tot het laatste element. Na de discussie en de beslissing over de drie burgemeesters hebben de Frans-taligen gezegd dat ze de gemeenschapsdialoo opschorten en niet meer naar de vergaderingen komen. Er was deze week een vergadering gepland en er zijn er nog een paar gepland. Ik heb publiek gezegd en ik herhaal het hier: als binnen enkele weken niet duidelijk is dat die dialoo geloofwaardig kan worden heropgestart en, als hij wordt heropgestart, dat er ook zeer snel deelakkoorden kunnen worden afgesloten, dan is die dialoo 'einde verhaal'. Ik heb altijd gezegd dat ik niet in een praatcafé zal zitten, dat ik niet mijn tijd ga verdoen. Er moeten deelakkoorden worden afgesloten die ik hier kan verdedigen. Als dat niet kan en u, collega's, mij daarop aanspreekt, dan zal ik samen met de andere leden van de delegatie zelf de conclusies trekken. Dat zal niet lang meer duren. Dat is geen kwestie van maanden maar een kwestie van weken.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat wij op deze manier de grote staatshervorming, die hier al meerdere keren, met de resoluties en alle debatten die wij hier hebben gehad, werd besproken, zullen kunnen aanvatten. Als wij erin slagen om die pakketten voor de regionale verkiezingen rond te krijgen, en ook de grote problemen, financiering, fiscale autonomie en een aantal andere, voor te bereiden, dan hebben wij

meer dan invulling gegeven aan de afspraken die hier zijn gemaakt.

Als dat niet kan, zal ik met betrekking tot een geloofwaardige dialoog mét deelakkoorden samen met de collega's de gepaste conclusies trekken. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, u schrijft mij gevoelens toe die ik niet heb. Ik heb geen leedvermaak. Ik wil dat er hervormingen komen voor Vlaanderen. Ik wil dat er vooruitgang wordt geboekt. Maar u bewandelt wegen die absoluut niet leiden tot resultaat. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, stel in het vervolg alstublieft uw vragen, want dit is geen debat. Ik wil met u debatteren. Ik wil al uw uitspraken op een rijtje zetten en dan zullen we ons echt amuseren. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ik zal u straks uitleggen wat die weg had moeten zijn. Ik heb absoluut geen leedvermaak. U verwijt mij dat ik informatie uit kranten haal. Het spijt me, maar vaak zijn de Franstalige kranten vrij goed geïnformeerd. Zij citeren letterlijk onderhandelaars. Ik wou dat het omgekeerd was. Ik wou dat u ons echt een stand van zaken gaf en niet met grote woorden zou schermen. Ik wou dat u zou zeggen wat er op tafel ligt en hoever u daarmee bent gekomen en niet alleen maar wat zou praten over het arbeidsmarktbeleid, wat minister Vandenbroucke doet. Als je dat vergelijkt met ons programma, kan je dat helemaal niet ernstig nemen. Laat ons ernstig zijn en uitgaan van wat op 5 september is overeengekomen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Op 5 september heeft deze regering gezegd dat er een grote staatshervorming moest komen, met het zwaartepunt van de bevoegdheden bij de twee deelstaten. Het spijt me zeer, maar wat u allemaal opsomt, beantwoordt daar niet aan. Het beantwoordt niet aan de verwachtingen die Vlaanderen had in deze dialoog. Wat meer is, ook uw minister heeft dit akkoord van 5 september goedgekeurd, het zevenpuntenakkoord. Daarover oordelen wij en over niets anders.

Mijnheer de minister-president, u zegt dat de dialoog weer kan opgestart worden. Ik denk dat u zo stilaan de enige bent die dat nog gelooft. Wat had er inderdaad moeten gebeuren? Er mocht geen federale regering gevormd zijn zonder een akkoord. Want zo was het: "Wij stappen niet in een federale regering zonder akkoord." Daarna zou Yves Leterme niet uit de regering stappen zonder een akkoord. Dan moest Kris Peeters het oplossen. Nu zegt hij dat hij desnoods de stekker zal uittrekken. Maar waar staan we dan? Daar moet u zich niet mee op de borst kloppen. Dat brengt ons geen stap dichterbij de

grote staatshervorming, waarvan – ik herhaal het – elke dag bewezen wordt dat we ze nodig hebben.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, ik zal me niet bezighouden met de vechtscheiding tussen CD&V en de N-VA, die maar blijft duren. Dat is hun probleem.

U zegt twee dingen. U zegt dat we al goed zijn opgeschoten, maar dat er nog geen akkoorden zijn. Het mag ook niet meer te lang duren. In feite zegt u dat u misschien over ernstige dingen hebt gesproken, maar zolang er geen akkoord is, is er geen akkoord. Als u zelf zegt dat het nog maar een paar weken mag duren, dan weet u, diep in uw hart, dat het eigenlijk afgelopen is omdat de Franstaligen het dossier van BHV – het dossier van de dossiers – als een schaduw over de onderhandelingen laten hangen.

U zegt dat u een mandaat hebt van het Vlaams Parlement. Weet u wat uw mandaat is? Uw mandaat is uw Vlaams regeerakkoord. Dat is uw mandaat. U hebt dat in het voorjaar vertaald in uw Octopusnota, waarvan ik u heb gezegd dat het een correcte vertaling was van het Vlaams regeerakkoord. Nu bent u naar onderhandelingen gegaan met een wit blad. Van mandaat van Vlaams regeerakkoord, over Octopusnota: u bent gewoon gegaan met een wit blad. Alles is bespreekbaar. Er bestaat geen Vlaams regeerakkoord meer. Er bestaat geen Octopusnota meer.

Daarmee hebt u geprobeerd de Franstaligen te verleiden. U hebt tot uw scha en schande moeten vaststellen dat de Franstaligen zelfs niet ingingen op die ultieme verleidingspoging, want ze komen niet opnieuw bij elkaar. Begint het u nu nog niet te dagen dat de Franstaligen geen enkel deelakkoord voor de verkiezingen, laat staan voor Nieuwjaar, zullen afsluiten? U hebt dus geen garanties.

Trek uw conclusies, mijnheer de minister-president. U hoeft geen week meer te wachten, want ze zijn al maanden met uw voeten aan het spelen. Ze zijn al maanden een praatcafé aan het maken. Trek dan zelf de stekker uit.

Wat het leven na de dood betreft, zijn we misschien van dezelfde obediëntie. Als de dialoog afgelopen is, dan is er een leven na de dood. U moet dan denken aan plan B. Met dit parlement, met onze bevoegdheden, misschien zelfs stappen kunnen zetten naar een onafhankelijke Vlaamse staat, dat is leven na de dood. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik ga niet in herhaling vallen. Maar het is toch wel belangrijk om te onderstrepen dat wij, gemandateerd vanuit dit Vlaams Parlement en de Vlaamse

Regering, alles gedaan hebben om stappen vooruit te zetten in de staatshervorming.

Sommigen hebben gemeend bij deze gemeenschapsdialoog een stap opzij te moeten zetten en er niet aan deel te nemen. Mijnheer Bourgeois, dat is uw volste recht. Maar we hebben daar heel veel energie ingestoken, en het was geen praatcafé. Ik denk dat we, met al die nota's, nog nooit zo ver hebben gestaan.

U hebt gelijk, er moeten akkoorden en deelakkoorden afgesloten worden. Mijnheer Bourgeois, u weet zeer goed dat, toen we er in de Vlaamse Regering over gesproken hebben, we gezegd hebben dat er deelakkoorden voor de regionale verkiezingen moesten komen, om na de regionale verkiezingen de grote pakketten af te ronden. U weet dat zeer, zeer goed.

Dat is de dynamiek die we hebben ontwikkeld. Maar, collega's, maak u geen zorgen. U zou nu al graag hebben dat hier vandaag wordt aangekondigd dat het gedaan is. Ik ben iemand die volhardt, omdat ik ervan overtuigd ben dat we noodzakelijke stappen in die staatshervorming moeten zetten. Als het niet kan en als het niet lukt, zal ik daar ook de conclusies uit trekken. Maak u geen zorgen. Dat zal geen maanden duren of zeer onduidelijk zijn, het zal heel duidelijk zijn.

Maar vandaag zeggen dat ik er de stekker uit moet trekken, op basis van de argumentatie die u hebt gegeven, is niet goed. De argumentatie klopt niet en het is, wat mij betreft, de volgende dagen en weken van essentieel belang om te kijken of we die gemeenschapsdialoog geloofwaardig kunnen heropstarten. Dat betekent zo snel mogelijk deelakkoorden sluiten. Daar moet duidelijkheid over gebracht worden, anders is de heropstart van die gemeenschapsdialoog niet meer aangewezen. Dat vandaag zeggen, is te vroeg. We hebben daar nog een aantal weken tijd voor, maar geen maanden. Ik kan niet duidelijker zijn dan dat, denk ik. (Applaus bij de meerderheid)

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, u vergist zich. In tegenstelling met wat de heer Van Hauthem zegt, heb ik niet gezegd dat u er de stekker moet uittrekken. Ik heb gezegd dat, als u er de stekker uittrekt, dat geen goede zaak is. Dat bewijst dat de strategie niet werkt, en dan staat u aan het einde van het verhaal. Dan is de derde terugvalpositie ook weg en staat Vlaanderen helemaal met lege handen.

Ik stel tot mijn spijt vast dat u de voorzet die de heer Van Hauthem geeft, ook binnentrapt en ingaat op de discussie binnen dit kartel. Ik heb alleen gezegd dat u geen garanties had. U weet dat heel goed. Uw partijbestuur heeft eveneens, in een eerste fase, gezegd dat er geen garanties zijn. Er zijn ook geen garanties.

Ik houd mij aan het akkoord van 5 september. Dat zegt heel duidelijk dat er concrete resultaten moeten zijn voor

het einde van deze regeerperiode. Dan gaat het niet over de plantentuin van Meise en niet over bevoegdheden die de federale overheid nu usurpeert, maar over grote, wezenlijke hervormingen. Daar komt u niet aan toe, omdat alle machtsmiddelen om daartoe te komen stuk voor stuk uit handen gegeven zijn. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, nog eens: ik ga me niet bemoeien met de vechtscheiding. De strategie van heel deze Vlaamse Regering is tot nu toe inderdaad mislukt. Wat u zegt, komt hierop neer: ik geef het nog een paar weken, maar eigenlijk heb ik de hoop dat het nog tot iets komt al opgegeven. Niet op basis van onze argumenten, maar op basis van de wijze waarop de Franstaligen de voorbije weken gehandeld hebben.

Het begint u effectief te dagen, u moet het alleen nog publiek toegeven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de discussie op Europees niveau betreffende de gewasbeschermingsmiddelen en het standpunt hierover van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, eerst en vooral: bedankt om een vraag te mogen stellen.

Minister-president Kris Peeters: Graag gedaan, collega. (*Gelach*)

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, collega's, ik ben bezorgd – dat is een ander probleem. Ik ben bezorgd, en ik denk dat de landbouw ook bezorgd is.

Naar aanleiding van de herziening van de huidige EU-wetgeving in verband met de gewasbeschermingsmiddelen en het uitwerken van een kaderrichtlijn voor duurzaam gebruik ervan en tevens naar aanleiding van een studie door de universiteit van Wageningen over de impact ervan, is het volgende gebleken. Als die richtlijn zou doorgang vinden, dan zal er een aanzienlijke vermindering zijn van een aantal producten die we in Vlaanderen produceren. Er is het voorbeeld van spuitkool, nu nog een heel interessant product voor onze Vlaamse land- en

tuinbouw. Dat zou voor 100 percent verdwijnen. Een tweede product werd bestudeerd, namelijk komkommer. Dat zou voor 60 percent verdwijnen. De tomaatkwekerij verliest 30 percent. De chrysanthe, die steeds meer wordt gekweekt in Vlaanderen, zou 85 percent verliezen en aardappelen 15 percent. Als men dat allemaal optelt en kijkt naar de bijkomende kosten van de laatste jaren voor de land- en tuinbouw, dan zullen we moeten oppassen dat de land- en tuinbouw niet wordt begraven.

Mijnheer de minister-president, hebt u kennis van die studie? Het is een zeer serieuze studie. Hoever staan de besprekingen met Europa in dat verband? Wat zult u proberen te verdedigen in de samenwerking met de ministerraad en de Europese Gemeenschap?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Callens, de beslissing is nog niet definitief genomen. Als mijn informatie juist is, is er nog een tweede lezing bezig in het Europees Parlement en verwacht men een plenaire zitting op 13 januari. Er zijn gesprekken bezig. De landbouwministers zullen dat na 13 januari geagendeerd krijgen op en Landbouwrraad.

Mijnheer Callens, voedselveiligheid en volksgezondheid zijn federale materies waarover de gewesten wel worden geïnformeerd en worden betrokken vanuit technisch oogpunt.

U hebt gelijk dat we de economische impact, zeker voor kleine teelten, van nabij moeten opvolgen en we geven er, net zoals u, bijzondere aandacht aan en zijn er bezorgd over. We volgen dat van zeer nabij. Uw verzoeking en bezorgdheid zijn ook de mijne. We zitten met een nog niet afgeronde beslissing op Europees niveau, en er moeten nog een aantal stappen gezet worden: de plenaire zitting en de Landbouwrraad. Vanuit de federale bevoegdheid, die het laatste woord heeft, trachten we dat op een goed spoor te brengen, zeker vanuit de bezorgdheid voor de kleine teelten.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik wil u graag een hint geven. Zou u op het niveau van de Europese Gemeenschap willen aandringen om die richtlijn om te draaien en te zoeken naar innovatie? We moeten eerst zoeken naar vervangende producten, om dan pas de richtlijn doorgang te laten vinden. Voor ons land zou het het beste zijn om deze piste te volgen. We zouden deze piste moeten verdedigen binnen Europa zodat we niet over enkele jaren voor het probleem staan dat die producten, die o zo belangrijk zijn voor onze tuinbouw, effectief niet meer kunnen worden geteeld.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil enkele elementen aanbrengen om deze kwestie toch nog wat ruimer te benaderen.

Om te beginnen is het evident dat er een absolute prioriteit moet zijn voor de veiligheid en de gezondheid van de voeding van alle mensen. Het is fundamenteel dat dit dossier minstens in een Europees perspectief zou worden benaderd, en liefst zelfs nog ruimer.

Verder wil ik er ook op wijzen dat de wereldbevolking evolueert van 6 miljard mensen vandaag naar 7 à 8 miljard mensen, en dat de landbouw moet zorgen voor de nodige gezonde grondstoffen daarvoor.

Dat zijn de elementen die ik wou inbrengen in deze discussie.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Callens, ik ben wat ontgoocheld over de toon van uw vraag. De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid van het Europees Parlement heeft inderdaad uiteindelijk beslist een aantal producten – en eigenlijk gaat het niet over zoveel producten – te verbieden.

De commissie doet dat omdat die producten substanties bevatten die ofwel kankerverwekkend zijn ofwel het immuunsysteem aantasten ofwel het erfelijk materiaal aantasten. Het gaat hier dus over de volksgezondheid. Dat lijkt me heel belangrijk. Voor een groot deel van die producten bestaan er trouwens alternatieven.

Mijnheer de minister-president, ik zou er dus voor willen pleiten dat u alstublieft het advies van die commissie zou volgen. Mijnheer Callens, ik weet dat de Boerenbond actie heeft gevoerd aan het Europees Parlement. Die actie bestond eruit dat anderhalve man en een paardenkop voor de deuren van dat parlement hebben geprotesteerd. Laten we ons alstublieft niet laten leiden door dit soort verkeerde informatie.

Mijnheer de minister-president, u was net overleg aan het plagen met de voorzitter, dus ik herhaal: ik hoop dat Vlaanderen het advies van die commissie zal volgen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, het is duidelijk dat ook voor mevrouw Dua de verkiezingen naderen. Ik heb immers de indruk dat het telkens de landbouw is die de jongste weken in een slecht daglicht wordt gesteld.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer Sintobin, als we nu ergens onze stemmen niet halen, dan is dat bij de landbouw.

De heer Stefaan Sintobin: Ik wil er trouwens op wijzen dat, dankzij de inspanningen van de landbouw, de impact op het milieu van de gewasbeschermingsmiddelen toch al met 15 percent is afgenomen.

Mijnheer de minister-president, de heer Callens heeft deels gelijk: we moeten ons zorgen maken, niet alleen omdat teelten verdwijnen, maar ook omdat bij dat verdwijnen de kostprijs voor de andere teelten eveneens heel gevoelig zal stijgen. Ik dring er dan ook op aan dat u op Europees vlak een correct standpunt zou innemen.

Sommige bronnen hebben het over het mogelijk indelen van landen in klimatologische zones, om wat tegemoet te komen aan bepaalde verzuchtingen van landen. Dat is misschien een bijkomende vraag.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben het volledig eens met de duidelijke prioriteit die de heer De Meyer heeft gegeven, ik deel zijn bekommernis. We zullen de besluitvorming blijven volgen en daar ook met heel veel aandacht een uitspraak over doen, wanneer we dat kunnen.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, ik ben eigenlijk wat ontgoocheld over wat mevrouw Dua zegt. Ik begin stilaan te denken dat de groenen het zo ver willen drijven dat ze binnenkort gaan vertellen dat de producten op zich slecht zijn voor de gezondheid, dat we best geen producten meer produceren, omdat die producten ook kankerverwekkend zijn. Mevrouw Dua, soms gaat u heel ver.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de visie van de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van een gecoördineerd Belgisch standpunt betreffende het Europese Klimaat/Energiepakket voor de EU-top van volgende week

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, de recentste rapporten van het IPCC, het internationale klimaatpanel van de Verenigde Naties, geven heel duidelijk aan dat de opwarming van de aarde sneller en veel intenser plaatsgrijpt dan de inschattingen ter zake tot in het recente verleden aangaven.

Dit betekent dat maatregelen om die opwarming tegen te gaan dringender dan ooit zijn. Er biedt zich een goede

gelegenheid aan. Volgende week wordt op de Europese ministertop een Europees pakket over klimaat en energie in een definitieve vorm gegoten. De lidstaten, ook ons land, moeten daar een ferm standpunt innemen. Het is natuurlijk de federale regering in de persoon van premier Leterme die ons daar vertegenwoordigt. Het standpunt dat hij daar gaat verdedigen, is een gecoördineerd standpunt dat tot stand komt in samenspraak met de gewesten.

De signalen die ik de afgelopen dagen opving over de visie en houding van Vlaanderen doen mij echter met angst naar die top kijken. Ik vernam zelfs dat de doelstelling van 13 percent hernieuwbare energie in vraag wordt gesteld door de Vlaamse Regering. Ondertussen is men ook naar Europa gestapt om gratis uitstootrechten voor de chemische sector te vragen. Dat maakt mij allemaal niet gelukkig.

Wat is nu eigenlijk het concrete standpunt van Vlaanderen in het overleg met de federale regering om tot dat eendrachtig gecoördineerd standpunt te komen waarmee de premier volgende week naar de top zal gaan om daar te gaan praten over het al dan niet afzwakken of behouden van het Europees klimaat- en energiepakket?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Glorieux, ik kan vrij kort zijn om verschillende redenen. U hebt deze vraag al gesteld aan minister Crevits, ik vermoed dat u ze nu opnieuw aan mij stelt om zeker te weten of uw angst gerechtvaardigd is of niet.

Ik kan u verzekeren dat de Vlaamse Regering haar standpunt niet heeft gewijzigd. De Vlaamse Regering staat volledig, en ik herhaal: volledig, achter de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van 8 en 9 maart 2007, zowel wat de doelstellingen als wat de randvoorwaarden betreft.

Mijnheer Glorieux, het gaat vooral over die randvoorwaarden, want soms mengt men die twee. Een belangrijke randvoorwaarde is natuurlijk de kostenefficiëntie. Men moet daarbij rekening houden met een billijke en adequate toewijzing naargelang de verschillende nationale uitgangspunten en mogelijkheden. Daar zijn we allemaal bezorgd over.

We kregen daarnet bezoek van de automobielsector, een belangrijke sector in Vlaanderen. Ik maak me daar behoorlijk zorgen over, zeker nu alle CEO's van heel de sector in de bres springen. Ik vraag me af hoe we ons de komende jaren zullen moeten inzetten om die tewerkstelling en toegevoegde waarde in Vlaanderen te

houden. Daar zijn nog actuele vragen over, en daar kan minister Ceysens dan dieper op ingaan. We moeten genuanceerd en zorgvuldig te werk gaan. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de kostenefficiëntie op Europees niveau standhoudt als voorwaarde, onder meer om die 13 percent hernieuwbare energie te realiseren?

Als er beslissingen vallen over doelstellingen voor België, keert die discussie terug naar hier. Hoe gaan we dat dan verdelen?

Maar, mijnheer Glorieux, maakt u zich geen zorgen voor wat de doelstelling betreft. Ik ga er ook van uit dat voor wat de randvoorwaarde betreft, u het element kostenefficiëntie meeneemt, dat het een element van de discussie vormt.

Deze week is er een vergadering met technici gepland bij de premier om te bekijken hoe het standpunt van België kan worden geformuleerd. De Vlaamse Regering verwijst naar de conclusies van het voorzitterschap van 8 en 9 maart, blijft er achter staan en legt de nadruk op de problematiek van de kostenefficiëntie die werd opgenomen in de randvoorwaarde.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, u blijft dezelfde cryptische omschrijving herhalen en u stelt dat de Vlaamse Regering volledig achter de conclusies blijft staan. U staat met andere woorden achter de globale 20/20/20-doelstelling.

Waar het mij om gaat is of de Vlaamse Regering ook volledig, volmondig en heel actief achter de vertaling ervan in de Belgische doelstelling staat en met name niet achter het globale plaatje van de Europese Unie met 20 percent hernieuwbare energie, 20 percent energiebesparing en 20 percent CO₂-reductie, maar achter de vertaling naar België met 15 percent CO₂-reductie en 13 percent hernieuwbare energie. Dat is belangrijk. En natuurlijk moet u er ongenueerd achter staan, want als men probeert, zoals dat in het recente verleden is gebeurd, om via meer flexibiliteit bijvoorbeeld een deel in het buitenland te realiseren, dan laten we een enorme kans liggen om van de financiële en economische crisis waarin we ons bevinden, gebruik te maken om de transitie naar een toekomstgerichte groene New Deal mogelijk te maken.

De conclusies in de studie van het Planbureau – een studie die trouwens maandenlang werd achtergehouden en toevallig vandaag door de federale regering op de website werd gezet – zijn duidelijk: het is in ons land perfect mogelijk om aan economisch aanvaardbare voorwaarden en zelfs met de creatie van 26.000 nieuwe jobs, de Europese doelstellingen te realiseren. Het is dus niet verstandig om voor meer flexibiliteit te pleiten. We moeten de doelstellingen in ons land onverkort realiseren.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, u zult blij zijn dat ik zeg dat u de kerk in het midden houdt, maar ik vind dat u te voorzichtig bent gebleven. Gisteren hebben 5000 metaalarbeiders in Brussel betoogd. Ze kwamen uit Vlaanderen, maar ook uit het buitenland, uit Wallonië, Nederland, Oostenrijk en Duitsland, om hun ongenoegen te uiten over de richting die het hele Europese klimaatbeleid inslaat.

Deze morgen kwamen vertegenwoordigers van de auto-industrie naar uw kabinet. Ik neem aan – en we zullen daar straks verder over debatteren naar aanleiding van de actuele vragen over dat onderwerp – dat ze hebben gevraagd om de ecologische doelstellingen voor de sector naar beneden te mogen bijstellen. De mensen zijn vandaag terecht in de eerste plaats bezorgd om het behoud van hun werk, om het blijven verdienen van hun boterham.

En, Groen!, politieke correctheid is hier en op dit moment misschien minder gepast.

Ik had van u, mijnheer de minister-president, verwacht dat u de kaart van de tewerkstelling zou trekken en op dat vlak wat openingen zou creëren. Ik betreur dat u dat niet doet.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, ik ben het met de minister-president eens dat de Europese ambitieuze doelstelling op een correcte en billijke manier moet worden verdeeld onder de verschillende lidstaten. Dat neemt niet weg dat de doelstellingen overeind moeten blijven, niet alleen de Europese doelstellingen, maar ook de doelstellingen die de Europese Commissie voor ons land heeft voorberekend.

Juist uit de studie van het federaal Planbureau blijkt immers dat in een scenario waarbij de lasten tussen de verschillende lidstaten worden verdeeld op basis van wat 'gelijke marginale kosten' worden genoemd – dat wil zeggen dat de reducties worden gehaald waar ze het goedkoopst te realiseren zijn – in ons land de broeikasgasuitstoot met 14 percent moet afnemen in plaats van met de 15 percent die Europa ons heeft voorgesteld. Het verschil is dus marginaal. We moeten ook een aandeel hernieuwbare energie van 12,3 percent realiseren – ook dat verschilt niet veel van de 13 percent die de Europese Commissie voor ons land voorstelt.

Dus kostenefficiëntie: ja. Billijke verdeling: ja. Rekening houden met het potentieel van landen: ja. Maar op basis van al die criteria kunnen wij toch zeggen dat de doelstellingen die Europa voor ons land heeft vooropgesteld, correct zijn en haalbaar zijn, en dat er geen enkele twijfel over mag bestaan dat we ze ook willen aanvaarden.

In de studie van het Federaal Planbureau, mijnheer Penris, is overigens een scenario ontwikkeld met betrekking tot de opbrengsten van de veiling van uitstootrechten aan de industrie. Als die op een correcte manier gerecycleerd worden in onze economie, levert dat netto meer dan 25.000 jobs op in ons land. Het is dus in het belang van de werkgelegenheid dat we hiermee doorgaan. Er is dus geen tegenstrijdigheid tussen een ambitieus klimaatverhaal en een beleid dat zorgt voor de nodige werkgelegenheid.

Minister-president Kris Peeters: Ik verwijs nogmaals naar de automobielsector. In 2009 – dat is al over enkele weken – zal de crisis in de sector nog harder toeslaan, met gevolgen voor de werkgelegenheid en voor de toekomst van die bedrijven in Vlaanderen. Er is echter geen bijkomende politieke druk nodig geweest, mijnheer Glorieux, om die sector te doen beseffen dat hij door twee dynamieken wordt getroffen. Enerzijds is er de crisis in 2009-2010, anderzijds is men volop bezig om in te spelen op de vergroening van de sector, met ‘green cars’ en dergelijke meer.

Aan de ene kant moet men dus de nodige ondersteuning geven voor het behoud van de werkgelegenheid, maar aan de andere kant moet men er ook voor zorgen dat de automobielsector er na die crisis anders gaat uitzien en dat de wagens die hier geproduceerd worden, andere wagens zijn dan in het verleden. En dat vraagt ondersteuning op het vlak van innovatie, onderzoek, werkgelegenheid, loonkost enzovoort. Die twee bewegingen moet men zien op te vangen. Dat is overigens ook in andere sectoren volop aan de gang.

Zonder dat u dat zelf hebt moeten lanceren, zult u vaststellen dat we in Vlaanderen een vergroening van de economie krijgen. Het is belangrijk dat die dynamiek van de bedrijven zelf komt, en dat ze zelf inzien dat dat nu de uitdagingen zijn. De bedrijfsleiders die daarnet aanwezig waren bij de rondetafel van minister Ceysens, zijn er allemaal van doordrongen dat ze die twee dynamieken moeten beantwoorden. Ze hebben daarvoor – terecht – niet alleen de hulp van Europa, maar ook die van de federale en de Vlaamse overheid gevraagd.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, ik ben het met u eens dat de crisis in de automobielsector nog zal toenemen. Dat is logisch, aangezien ongeveer elke volwassene in Europa intussen een auto heeft. Er is dus sprake van een saturatie. Dat is een reden te meer om een transitie in de hand te werken en andere sectoren volop tot ontwikkeling te laten komen die wél toekomstgericht zijn.

Wat de metaalsector betreft, herinner ik mij dat de heer Mittal amper een jaar geleden iedereen chanteerde: hij dreigde ermee zijn zaak hier te sluiten als hij

geen gratis uitstootrechten zou krijgen. Vandaag zien we dat hij die gratis uitstootrechten heeft gekregen, maar dat hij zijn fabriek toch tijdelijk heeft gesloten. Die mensen moeten nu gaan stempelen. Dat heeft niets te maken met klimaatmaatregelen, maar met totaal andere kortetermijnbelangen die dit soort heerschappij eigen zijn.

Mijnheer de minister-president, als wij op middellange en lange termijn de jobs in Vlaanderen daadwerkelijk veilig willen stellen, moeten we innoveren en andere sectoren volop uitbouwen. En we moeten daarvoor gebruik maken van dit crisismoment. We moeten niet proberen de oudere sectoren, die ons net in deze crisis gestort hebben, nog wat meer te geven. Dat is een fundamentele keuze die we zullen moeten maken.

Onze partijvoorzitster heeft afgelopen weekend op ons Horizoncongres terecht gezegd dat als je voor een ravijn staat, je geen kleine stappen moet zetten, maar een grote sprong nemen. Dat is inderdaad wat we moeten doen. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik wil vragen om een voorstel van resolutie toe te voegen aan de agenda van vandaag, op basis van het antwoord van de minister-president. Hij heeft heel duidelijk gezegd dat ons land vasthoudt aan de 20-20-20-doelstelling, maar het was allerm minst duidelijk of ons land ook het voorstel van de Europese Commissie met betrekking tot CO₂ en hernieuwbare energie, vertaald naar ons land, wil opnemen. Wij willen dan ook aandringen op duidelijkheid.

De voorzitter: We zullen ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraak van het Congres van de Lokale en Regionale Besturen van de Raad van Europa betreffende de niet-benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en de verdediging van de Vlaamse standpunten bij internationale instellingen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de uitspraak van het Congres van de Lokale en Regionale Besturen van de Raad van Europa betreffende de niet-benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en de verdediging van de Vlaamse standpunten bij internationale instellingen

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, wat gisteren gebeurd is, stond in de sterren geschreven. We zouden dit moeten afdoen als een schertsvertoning. Een resolutie, motie of aanbeveling die door zestien min één leden van het Congres van 318 leden wordt aangenomen, zouden we in de vuilnisbak moeten gooien. Dat is niet relevant. Dit parlement kan ook geen decreet aannemen als maar vijf leden aanwezig zijn.

Het imago van Vlaanderen is alweer bezoedeld omdat de Franstaligen daar handig misbruik van maken, vooral voor binnenlands gebruik. Ik heb *La Libre Belgique* bij. Daarin staat dat zestien op de 318 leden gestemd hebben, wat de krant bestempelt als “unanimité”. De Franstaligen doen alsof heel Europa Vlaanderen veroordeeld heeft. Ik citeer een van de rapporteurs: “L’attitude de ce ministre donne de la Flandre une image xénophobe et égoïste.” Het is een schertsvertoning, en ik neem aan dat u zich daaraan niet gelegen laat.

De Vlaamse Regering – niet enkele deze, maar ook alle vorige – blijft in vergelijking met de Franstaligen bijzonder zwaar in gebreke wat betreft het lobbywerk bij internationale instellingen. De strategie van de Franstaligen is altijd dezelfde. Ze keuren wetten goed die ze niet willen goedkeuren. Ze vechten die juridisch aan. Ze krijgen juridisch noch politiek gelijk. Dan gaan ze dat aanvechten bij de Raad van Europa, de Europese Commissie of desnoods de Verenigde Naties.

Wat is uw reactie daarop, mijnheer de minister? Uw reactie kan enkel dit zijn. Ten eerste sluit u nu de deur definitief voor de benoeming van de burgemeesters. U laat geen opening meer, zoals uw belofte om de zaak opnieuw te evalueren als de volgende verkiezingen deftig worden georganiseerd.

Ten tweede spreekt u zich duidelijk uit over de tweede aanbeveling dat de taalwetgeving in de faciliteiten gewijzigd moet worden. Ik ben zelf voorstander van een wijziging van de wetgeving, namelijk dat de faciliteiten worden afgeschaft. Ik hoop dat u, mijnheer de minister, een duidelijk signaal geeft na de schertsvertoning gisteren in Straatsburg.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, gisteren mochten we in de pers vernemen dat de adviesraad van de Raad van Europa u veroordeelde omdat u de drie burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem niet wilt benoemen. U verklaarde gisteren en vandaag in de pers dat u daarmee absoluut geen rekening zult houden. U kunt daarvoor ook niet worden gesanctioneerd of teruggefloten.

De Franstaligen zien dit helemaal anders. Na de uitspraak van de adviesraad gisteren waren zij euforisch. Het leek alsof zij de Lotto gewonnen hadden. Zij noemden u opnieuw ondemocratisch, ze noemden heel Vlaanderen ondemocratisch. Dat is schandelijk tegenover alle Vlamingen die de wetten wel respecteren. Zij blijven herhalen dat zij, als de gelegenheid zich voordoet, opnieuw de wet zullen overtreden. Zij zullen zich niet aanpassen en zullen opnieuw doen wat ze al twee keer hebben gedaan.

Mijnheer de minister, u zei vorige week, en ik hoorde het deze morgen ook in een radiogesprek, dat als de burgemeesters zich bij een volgende gelegenheid aan de wet houden, ze kans maken om wel te worden benoemd. Enkele maanden geleden zei u hier dat u heel deze zaak spuugzat bent. (*Opmerking minister Keulen*)

Mijnheer de minister, ik begin daar toch sterk aan te twifelen, vooral omdat u verklaart dat u ze eventueel wel zult benoemen bij een volgende gelegenheid. U bent perfect in staat om komaf te maken met heel die zaak en bijvoorbeeld een regeringscommissaris te sturen. Wat bent u van plan op heel korte termijn? Zult u een regeringscommissaris sturen naar die bewuste gemeenten en een tuchtprocedure opstarten? Of blijft u bij uw verklaring dat bij een volgende gelegenheid de burgemeesters kans maken om wel te worden benoemd als ze zich aan de wet houden?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is de 147ste vraag over de burgemeesters, als ik alle schriftelijke vragen, vragen om uitleg, actuele vragen en interpellaties optel. Dit is ondertussen een dagvullende taak geworden.

Mevrouw Moens, u gaat nogal kort door de bocht. Ik heb die burgemeesters twee keer niet benoemd. Op 14

november 2007 en eind november 2008. In de periode die voorafging aan die niet-benoemingen, werd gezegd dat ik nooit de moed zou hebben om knopen door te hakken, om de wet correct toe te passen en om mijn verantwoordelijkheid te nemen. Ik heb dat twee keer wel gedaan. Nu doet men dat af of het niets voorstelt. Neem van mij aan dat het twee keer een heel duidelijke, principiële en moedige beslissing was, als je dat van jezelf zo mag zeggen.

Als minister van Binnenlandse Aangelegenheden kun je niet functioneren als je moet werken met twee soorten wetgevingen: de wetgeving voor 305 burgemeesters en een slappe variant voor drie die het laten hangen. Ik heb altijd mijn verantwoordelijkheid genomen. Dit nu laten uitschijnen als het minimum *minimorum*, is onjuist. Dit is de enige juiste beslissing en houding die ik als minister van Binnenlandse Aangelegenheden kon aannemen.

Het verhaal van de regeringscommissarissen doet me altijd denken aan het beeld van het monster van Loch Ness. Dat komt op gezette tijden zagezegd op de proppen, maar net als dat monster bestaat de figuur van regeringscommissaris zoals u die voorstelt, niet. In onze wetgeving bestaat er geen regeringscommissaris die in de plaats kan treden van de lokale democratie, die het bestuur van een gemeente kan overnemen. Wat een regeringscommissaris wel kan doen, is eventueel een beslissing nemen, die een gemeentebestuur weigert te nemen, in de plaats van dat gemeentebestuur, of een onwettige beslissing corrigeren.

Ik geef twee klassieke voorbeelden. Als een gemeente weigert iemand in te schrijven in de bevolkingsregisters, dan kan de federale minister van Binnenlandse Zaken eventueel een regeringscommissaris sturen om dat in de plaats te doen van de gemeenteverantwoordelijke. Als iemand recht heeft op een vaste benoeming, kan de Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken een regeringscommissaris sturen om de mensen te geven waar ze recht op hebben.

Mijnheer Van Hauthem, het gaat inderdaad om aanbevelingen. Het is altijd jammer als je imago wordt beschadigd, maar je moet dat ook niet zwaarder inschatten dan het is.

Zestien burgemeesters hebben gestemd, waarvan veertien negatief. Een stemde positief, een andere heeft zich onthouden. Uiteindelijk is heel die procedure opgestart als gevolg van het Franstalige gestook met Jean-Claude Van Cauwenberghe in de hoofdrol. Hij heeft Charleroi gedurende jaren als een toonbeeld van lokale democratie bestuurd. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Het gaat hier over aanbevelingen. Ik blijf dezelfde lijn volgen. De burgemeesters zijn niet benoemd en blijven niet benoemd. Wat toekomstige voordrachten betreft, wil ik niet op de feiten vooruitlopen. De eenvoudigste

oplossing bestaat erin dat de gemeenten een andere kandidaat voordragen die wordt gesteund door de meerderheid. Dat mag een Franstalige zijn, zolang hij maar correct samenwerkt met de Vlaamse overheid en de wetten en decreten correct uitvoert. Ik heb bewezen in Sint-Genesius-Rode, Drogenbos en Wemmel dat mensen krijgen waar ze recht op hebben.

Bij voordrachten moeten we echter telkens opnieuw nagaan of er een nieuw feit is. Wat een overwinning zou het zijn voor Vlaanderen indien die drie kandidaat-burgemeesters zouden beginnen met wetten en decreten toe te passen. Dan zouden de verkiezingen op een correcte manier worden georganiseerd en zouden de omzendingbrieven-Martens en -Peeters correct worden toegepast. In dat geval moeten de zaken bekeken en geëvalueerd worden en moet er rekening worden gehouden met de adviezen van de provinciegouverneur en van de procureur-generaal. Het gaat dan echter over feiten en daden, en niet over beloftes op communie- of andere zieltjes. Dat moet dan op het moment zelf worden bekeken. We kunnen dan ook niet op de feiten vooruitlopen.

Een eenvoudigere oplossing is, zoals ik al eerder zei, een andere kandidaat voor te stellen, die wordt gesteund door een meerderheid en bereid is met ons correct samen te werken.

Eigenlijk zouden die drie gemeenten een voorbeeld moeten nemen aan die drie andere gemeenten, Drogenbos, Wemmel en Sint-Genesius-Rode die ook dromen van een aanhechting bij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar die intussen heel correct de Vlaamse onderrichtingen uitvoeren.

Het gaat hier over een congres van lokale besturen die als toetssteen het charter van de lokale democratie nemen. We zijn allemaal voorstander van maximale lokale autonomie. Ik ben ook gewonnen voor de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester, maar zelfs indien dat hier zou worden ingevoerd, is er nog altijd de loyauteits-toetsing. Zelfs een burgemeester die rechtstreeks is verkozen, moet bereid zijn en zich moreel engageren om de onderrichtingen die hij van hogerhand krijgt, van de federale of Vlaamse overheid, correct uit te voeren op het grondgebied van zijn gemeente.

Mijnheer Van Hauthem, midden mei hebben we een onderzoekscommissie op bezoek gekregen die ik uitvoerig te woord heb gestaan. Ik heb alle argumenten aangebracht. Weken op voorhand hadden we die mensen in het Nederlands, Frans en Engels, de werktalen van de Raad van Europa, een uitgebreid dossier bezorgd dat bestond uit twee onderdelen. In het eerste onderdeel werden de argumenten opgesomd waarom ik die burgemeesters niet had benoemd. In het tweede stond een beetje uitleg over de complexe staatsstructuur

van ons land. Bij de ontmoeting met die mensen bleek heel duidelijk dat ze daar absoluut geen kennis van hadden genomen. Ze zagen totaal geen richting in die complexe staatsstructuur.

In de toekomst moeten we, een beetje tegen onze Vlaamse mentaliteit in, doen wat de Amerikanen al jaar en dag doen. Zij nodigen opiniemakers vanuit de hele wereld uit om kennis te nemen van het aanbod op het vlak van economie, onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, cultuur en kunst. Verder moeten we onze allochtone Vlamingen mee inschakelen in de diplomatie. Zo zouden we mensen van Turkse afkomst moeten inzetten op een ambassade in Turkije. Die persoon kent de situatie zowel hier als daar.

Ieder jaar komen er in Vlaanderen 15.000 mensen van binnen en buiten Europa bij. Dat zijn allemaal mensen die hier nooit meer weg willen. En die zijn allemaal gecharmeerd door onze gastvrijheid, door de kwaliteit van het leven, door het onderwijs, de gezondheid, het wonen en noem maar op. In mijn eigen gemeente zijn er 25.000 inwoners. Daarvan zijn er 6500 Nederlanders. Ieder jaar komen er honderden bij. Ze vinden het allemaal enig. Ze vinden het leven in Vlaanderen gewoon fantastisch. Dergelijke mensen moeten ook worden ingeschakeld als advocaat, als pleitbezorger voor de regio. Ik denk dat op die manier structurele stappen voorwaarts gezet kunnen worden.

We moeten die inspanningen echter volhouden. Dat zal ons ook geld kosten. Het zal ook niet meteen renderen. Als we vragen krijgen over de werking van onze kabinetten, gaat het dikwijls over restaurantkosten, brandstofkosten. Ik ben het ermee eens dat we het geld niet over de balk moeten smijten. We moeten zuinig omspringen met overheidsmiddelen. Maar we zullen ook moeten verdragen dat die inspanningen geld kosten, zonder dat er een onmiddellijk rendement is. Op termijn zal het wel ons imago van een gastvrije regio, van een open en tolerante regio in het buitenland ten goede komen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u vindt de beslissing van dat onderdeel van de Raad van Europa ook maar niks. De Franstaligen zijn er echter weer eens in geslaagd dat internationale element te mobiliseren. In mei hebben we u gevraagd of u wist hoe het komt dat u een missie op uw dak krijgt en hoe die besluitvorming is verlopen. U moest daar ontkennend op antwoorden. De Franstaligen wisten het natuurlijk wel. Nu zegt u dat het om Franstalig gestook gaat. Natuurlijk is het op aanstoken van de Franstaligen dat dit gebeurt.

Maar blijkbaar heeft Vlaanderen geen lobbynetwerk in al die internationale instanties, bij de Raad van Europa, en in dit geval bij het Congres van de Lokale en Regionale Besturen, of bij de Europese Commissie en de Verenigde Naties. We hebben moeten meemaken dat we

een rapport van de Verenigde Naties op ons bord kregen zonder dat de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering haar vooraf op de hoogte had gebracht, en waaraan hij zijn instemming had betekend. Ziedaar de inspanningen van de Vlaamse Regering om lessen te trekken uit wat we nu al decennialang meemaken.

Mijnheer de minister, Flanders Today zal niet volstaan. Op 1 december antwoordt u op de vraag waarom Vlaanderen zo'n slecht imago heeft, dat er een partij is met meer dan 20 percent van de stemmen. Dat klopt niet. Al sinds de jaren zestig gaan de Franstaligen naar de Raad van Europa om hun belangen in de Rand te verdedigen.

Wat u op het einde zegt, is klinkklare onzin. Is dat het antwoord op het jarenlange gebrek aan diplomatieke inzet van de Vlaamse Regering ten aanzien van die instellingen, waarvan men weet dat de Franstaligen ze misbruiken voor binnenlands gebruik? U stelt voor dat iemand die hier al vijftien jaar woont eens aan de Raad van Europa moet gaan zeggen hoe goed het hier wel is om te wonen. De Thiéry's en de van Hoobroucks wonen al vijftien jaar in Vlaanderen, en zij gaan aan Europa zeggen hoe slecht het in Vlaanderen wel is. Is dat nu uw oplossing? Ik stel voor dat we het daar eens in de commissie over hebben. Als u allochtonen wilt inschakelen, mij niet gelaten. Dat zal echter niet de oplossing zijn voor het probleem. De regering heeft al veel te lang getalmd om te lobbyen in internationale instellingen.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat u ten aanzien van het dossier van de burgemeesters nog altijd geen definitief standpunt inneemt. U zegt hier vandaag dat als ze de volgende keer de verkiezingen op een correcte manier organiseren, u de zaak nog wel eens wilt bekijken. Let wel, ze zijn nog niet eens opnieuw voorgedragen. U zegt dat ze dan eventueel nog benoemd kunnen worden. U zet de deur open. U doet een aanbod aan de Franstaligen dat in tegenspraak is met alles wat u hier twee jaar hebt gezegd. U hebt altijd gezegd dat ze niet benoemd zijn en dat ze nooit benoemd zullen worden. Nu antwoordt u op de conclusies van de Raad van Europa dat ze misschien toch nog een kans hebben. Proficiat, mijnheer de minister! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Monique Moens: Ik begin nu wel sterk te twifelen. Begrijpt de minister niet veel Frans of begrijp ik niet veel Frans? De Franstaligen hebben altijd verklaard dat ze bij een volgende gelegenheid net hetzelfde zullen doen. Ze herhalen dat trouwens steeds. De vraag is dus wie er Frans begrijpt. Ze hebben steeds verkondigd dat ze dat zullen blijven doen.

Mijnheer de minister, ik heb eigenlijk nog geen antwoord op mijn enige vraag gekregen. Wat zult u doen indien die gemeenteraden opnieuw dezelfde kandidaat-

burgemeesters voordragen en indien die mensen opnieuw de wetten overtreden? Ze zullen dat trouwens zeker doen. Ik heb nog geen antwoord op deze vraag gekregen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, we moeten beseffen dat Vlaanderen te weinig met zijn prille zelfstandigheid op het internationaal forum is getreden. Voormalig minister-president Van den Brande heeft hiertoe een eerste aanzet gegeven. Voormalig minister Bourgeois en minister-president Peeters hebben, samen met de rest van de Vlaamse Regering, hun best gedaan om op kruissnelheid te komen. We moeten ons imago niet op een geforceerde wijze of vanuit een defensieve opstelling creëren. We moeten op een natuurlijke wijze naar buiten treden. De voorbije decennia hebben we het internationaal forum, dat nochtans in Brussel aanwezig is, te weinig gebruikt. De Vlaamse Regering levert op dit vlak momenteel zware inspanningen.

Ik zou dat fameuze Congres van Lokale en Regionale Besturen in de juiste context willen plaatsen. Onlangs heb ik tot mijn grote verbazing vernomen dat ik plaatsvervanger ben in het Congres van Lokale en Regionale Besturen. Ik heb nog nooit enig document hierover ontvangen.

Ik heb twee maanden geleden, tijdens een missie, de heer Van Cauwenberghe ontmoet. Hij verkneukelde zich toen al om wat er zich nu afspeelt. Hij omringde zich met een aantal vrienden, die vooral uit francofone landen afkomstig waren. Ik vraag me trouwens af of de heer Van Cauwenberghe nog over enige legitimiteit beschikt om vergaderingen van burgemeesters te animeren. Eigenlijk zouden we klacht kunnen indienen tegen de aanstelling van burgemeesters door de Nederlandse regering. De vraag is hoe die aanstellingen zich tot het reeds vermelde charter verhouden. In België gaat het immers steeds om gekozen mandatarissen. Het volk kiest zelf zijn burgemeesters.

Minister Keulen heeft gelijk. Het gaat hier om burgemeesters die de belangen van hun gemeente verdedigen en tegelijkertijd de federale regering en de Vlaamse Regering vertegenwoordigen. Dat is het gevolg van ons centrale systeem. Kandidaat-burgemeesters die manifest weigeren de wet toe te passen en die, namens een gedeelte van de Franse gemeenschap, nog steeds weigeren de taal- en de gewestgrenzen te aanvaarden, kunnen niet worden benoemd. Dat is duidelijk.

Mijn ervaringen hebben me geleerd dat het Congres van Lokale en Regionale Besturen niets met de algemene vergadering van de Raad van Europa, met het Europees Parlement of met het Comité van de Regio's te maken heeft. Het is een soort reizend volkstheater dat binnenkort

weer op bezoek zal komen. We mogen ons hierdoor niet laten intimideren. We moeten rustig onze eigen weg gaan.

We moeten echter ook meer aandacht hebben voor de communicatie ten aanzien van de andere gemeenschappen. Op zich betekent het Congres van Lokale en Regionale Besturen niets. La Libre Belgique, Le Soir en de RTBF hebben hun megafoons echter op een reële internationale gemeenschap binnen en buiten ons land gericht. Op die manier dient het Congres van Lokale en Regionale Besturen de francophonie. Vanuit die invalshoek heeft de vraagsteller gelijk en moeten we ons wat proactiever opstellen. Dit betekent evenwel niet dat we elke val of elk theaterstuk even ernstig moeten nemen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, de heer Sauwens heeft volledig gelijk. Het is frappant dat de Franstaligen de gemakkelijkste manier hebben gekozen om op het internationale forum hun gelijk te halen. Het was al van bij de aanvang duidelijk hoe het bezoek van de delegatie van het Congres van Lokale en Regionale Besturen zou aflopen. Dit was voorspelbaar.

Ik heb alle respect voor deze instelling. Door een oordeel over een dossier te vellen zonder de finesses van onze staatsstructuur te kennen, brengt het Congres van Lokale en Regionale Besturen evenwel zijn eigen geloofwaardigheid in het gedrang. Het Congres van Lokale en Regionale Besturen heeft zich voor de kar laten spannen van een paar FDF-mandatarissen, die op deze manier communautair punten hebben gescoord.

De Franstaligen hadden maar één bedoeling: onze gemeenschap en het imago van Vlaanderen schade toebrengen op het internationale forum. Ik steun de vraag om wat meer werk te maken van onze eigen strategie op het internationale forum. Wij moeten ons daar beter profileren. Waar staan wij met deze strategie? Mijnheer de minister, daar moeten veel meer inspanningen worden geleverd.

Iedereen in Vlaanderen is ervan overtuigd dat wij geen lessen in democratie moeten krijgen van deze FDF-mandatarissen, noch van de voorzitter van het FDF, noch van figuren zoals Jean-Claude Van Cauwenberghe.

Minister Marino Keulen: Ik kan mij alleen maar aansluiten bij de laatste betogen.

Mevrouw Moens, als deze kandidaat-burgemeesters de wetten blijven overtreden en naast zich neerleggen, kunnen zij hun benoeming op hun buik schrijven. Dan worden ze niet benoemd. Dat is duidelijk. De wet moet worden toegepast. Doen ze dat niet of houden ze zich

aan loze beloftes, dan kunnen ze hun benoeming vergeten. Een burgemeester heeft de morele plicht om de wet toe te passen. Hij heeft in zijn lokale gemeenschap daarin zelfs een voorbeeldfunctie. Hij moet ervoor zorgen dat op het grondgebied van zijn gemeente de wet wordt gehandhaafd.

Wat betreft onze aanwezigheid in die instellingen: wij hebben geen vertegenwoordiger in het bureau, dat is het dagelijks bestuur van de lokale besturen. Die is er wel in de kamer van de lokale besturen. Dat is Jef Gabriëls. Hij heeft ons trouwens gisteren, samen met Fons Borginon, uitstekend verdedigd. Het gaat hier om een verdeling van mandaten tussen de Verenigingen van Steden en Gemeenten in België. De Vlamingen hebben daarin de vertegenwoordiging van de lokale besturen in de instellingen van de UNO voor hun conto genomen. De Frans-taligen doen dat voor wat betreft de Europese instellingen. Collega's, zij maken daar inderdaad schromelijk misbruik van.

Mijnheer Van Hauthem, u lacht ermee, maar als je inderdaad zou werken aan een actief buitenlands beleid, als je opiniemakers op een structurele manier uitnodigt en laat kennismaken met je regio, kun je ook die vertegenwoordigers in die internationale instellingen als eersten vragen om eens langs te komen, om hen te tonen hoe Vlaanderen werkelijk is: een gastvrije, open, warme en solidaire regio waar mensen, als ze er eenmaal zijn terechtgekomen, nooit meer weg willen, waar de kwaliteit van het leven ongeëvenaard hoog is. Ik geloof daar heel zeker in, al was het maar omdat een aantal grote landen, die nochtans veel meer imago en uitstraling hebben in de wereld dan wij, dat al sinds jaar en dag doen. Ik geloof in het probate karakter van die aanpak.

Wat het Congres van de Lokale Besturen betreft, collega's, blijf ik op mijn lijn: die burgemeesters zijn niet benoemd, ze blijven niet benoemd en daar gaat een beslissing van zestien burgemeesters niets aan veranderen.

De heer Joris Van Hauthem: Ik ben het eens met de heer Sauwens. Op zich moeten wij weinig aandacht schenken aan die beslissing, maar zij wordt voor binnenlands gebruik misbruikt. Dat weet u ook. U zegt dat het een onderafdeling is van de Raad van Europa. Maar de Raad van Europa zelf heeft, na een missie die hier was neergestreken, met 28 leden van de honderden, ook al moties aangenomen die ten aanzien van het Vlaamse beleid in de Rand bijzonder negatief waren. Ik stel mij vragen, niet alleen bij de geloofwaardigheid van het Congres, maar ook bij de geloofwaardigheid van de Raad van Europa, als we zien hoe men daar werkt.

Nog eens, mijnheer de minister, u wist zelfs niet hoe de besluitvorming met betrekking tot die missie is tot stand gekomen. Ik verwijt u dat niet persoonlijk. Maar het zegt alles over het feit dat Vlaanderen en de Vlaamse

regeringen, ook die uit het verleden, veel te weinig aandacht hebben besteed aan de nodige contacten en het lobbywerk opdat dit zou vermeden worden. Jef Gabriëls en Fons Borginon zullen ons ongetwijfeld schitterend verdedigd hebben, maar op het moment dat ze daar voor de rechtbank kwamen – want zo mag ik het wel zeggen – waren ze al veroordeeld.

Minister Marino Keulen: Het is een politiek orgaan, geen rechtbank.

De heer Joris Van Hauthem: Natuurlijk, dat bewijst dat het benoemingsdossier geen juridisch dossier is, maar effectief een politiek dossier. Om het bij een juridisch dossier te houden, moet je met twee zijn. De andere kant wil dat niet.

Ik betreur nog altijd dat u, zelfs na het actualiteitsdebat van vorige week en de uitspraak van het Congres als onderdeel van de Raad van Europa, hier nog altijd komt zeggen dat voor u de deur voor een benoeming voor die drie, die zelfs nog geen kandidaat-burgemeester meer zijn, nog altijd op een kier blijft, als ze het in 2009 fatsoenlijk doen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, ik moet de heer Van Hauthem volledig bijtreden.

Ik vraag me alleen het volgende af: de burgemeesters kunnen nog één, twee, drie keer voorgedragen worden. Intussen zijn ze volgend jaar bijna drie jaar waarnemend burgemeester. Ik vraag me af wat u zult doen als de gemeenteraden diezelfde burgemeesters opnieuw voordragen. Daar heb ik geen antwoord op gekregen.

Minister Marino Keulen: Jawel, evalueren. Als er geen nieuwe feiten zijn, worden ze niet benoemd. Je moet altijd kijken of er nieuwe feiten zijn. Als ze vasthouden aan het miskennen van de wetgeving en aan het miskennen van Vlaanderen als toezichhoudende regio, dan worden ze niet benoemd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de voorfinanciering van de pachters door De Lijn

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, we weten dat

ongeveer de helft van het openbarebusverkeer in Vlaanderen verzorgd wordt door private exploitanten, ook wel pachters genoemd.

Die pachters werden het voorbije jaar geconfronteerd met stijgende exploitatiekosten. Die kostenstijging heeft te maken met de stijging van de brandstofprijzen, maar ook met een belangrijke stijging van de loonkosten. In de bestekken is bepaald dat de pachters in zo'n geval kunnen gaan aankloppen bij De Lijn om een voorfinanciering te vragen, wat hen in staat moet stellen om hun openbaredienstverlening te blijven uitoefenen.

Daar knelt nu net het schoentje. Twee weken geleden is dit punt geagendeerd op de raad van bestuur van De Lijn, en het is toen verwezen naar intern overleg. Blijkbaar is men nog niet tot een vergelijk gekomen.

Mevrouw de minister, wat wenst u te ondernemen om uit de impasse te geraken waarin De Lijn en de private pachters zich momenteel bevinden? Hoe zult u een voorfinanciering eventueel mogelijk maken?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Het is een zeer acuut probleem. Alle bedrijven hebben het vandaag moeilijk, dus ook de pachters, ten gevolge van de brandstofprijzen en de stijgende inflatie.

Ik vind het een belangrijk probleem, en ik heb het dan ook aangekaart bij de begrotingsbesprekingen. De minister van Begroting wenste er niet op in te gaan en wenste niet op voorhand engagementen te nemen. Je moet er natuurlijk voor zorgen dat De Lijn geen deficit maakt. Je kunt geen voorfinanciering geven zonder dat dit door de Vlaamse Regering gehonoreerd wordt in de dotatie. Dat zou bijzonder slecht beleid zijn en onverantwoord zijn.

Daarom hebben we de politieke afspraak gemaakt, om volgend jaar, conform de dotatie van de afgelopen jaren en conform de beheersovereenkomst, de dotatie aan te passen aan de parameters. Op basis daarvan moet De Lijn de vrijheid krijgen om te onderhandelen met de pachters over een mogelijke voorfinanciering.

Die onderhandelingen zijn volop bezig. Ik kan er mij niet over uitspreken. Het is niet aan de minister om die onderhandelingen te voeren, het komt De Lijn toe om te onderhandelen. Volgende week zou er nog een vergadering zijn.

Mevrouw De Ridder, ik ben ervan overtuigd dat men tot een goed vergelijk zal komen, wat altijd al gebeurd is sinds men met pachters werkt.

Mevrouw Annick De Ridder: Uw antwoord stelt me toch niet helemaal tevreden, want u zegt dat de vergoedingen niet zeker zijn en men niet zeker weet of men die wel gaat terugkrijgen van de Vlaamse Regering. U weet

ook heel goed dat de vergoedingsindexen vastliggen. Dus het gaat niet over de vraag of De Lijn wel een vergoeding gaat krijgen voor de betaling aan pachters. Het gaat om de vraag wanneer De Lijn die vergoeding zal uitkeren aan de pachters.

We weten allemaal dat in de begroting 2008 310 miljoen euro was ingeschreven in de begroting van De Lijn om uit te betalen aan de pachters. In de interne begroting van De Lijn is maar 305 miljoen euro gereserveerd voor die pachters. Kan die 5 miljoen euro, het verschil tussen de 310 miljoen euro die gereserveerd is voor de pachters en de 305 miljoen euro die werkelijk wordt uitgegeven, niet worden aangewend om een voorfinanciering te organiseren?

Men heeft die 5 miljoen euro in de begroting ingeschreven. Kan die niet op dit moment worden aangewend in de voorfinanciering?

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw De Ridder, het zal wel toeval zijn, maar u zegt net het omgekeerde van wat ik heb gezegd.

Ik zou u toch willen zeggen dat het niet nakomen van beheersovereenkomsten in deze legislatuur nog niet is gebeurd. Ik werk daar elk jaar met de begroting dan ook heel hard aan. Maar dat het kan gebeuren, bewijst het federale niveau en de beheersovereenkomst tussen de federale overheid en de NMBS. De facto wordt die nu al niet meer nagekomen en krijgt de NMBS nu al minder dotatie dan in de beheersovereenkomst was overeengekomen. Politiek kan men altijd beslissen om die niet na te komen. Dat is, wat u noemt, het primaat van de politiek, mevrouw De Ridder.

Daarom heb ik gezegd dat we een harde politieke afspraak hebben gemaakt binnen de regering en dat engagement volgend jaar zal worden nagekomen. Dat is het omgekeerde van wat u zegt. Voor mij is dat de basis om De Lijn de mogelijkheid te geven om de onderhandelingen te voeren die nu bezig zijn. Als ik die politieke afspraak niet zou hebben, zou ik een heel slechte minister zijn en zou ik toelaten dat De Lijn budgetten uitgeeft die zij niet gegarandeerd krijgt. Dan laat ik aan de volgende minister van Mobiliteit, wie dat ook moge wezen, een deficit na. Dat wens ik absoluut niet te doen. Dus het is net het omgekeerde.

Mevrouw Annick De Ridder: U hoort mij, voor alle duidelijkheid, niet pleiten voor een deficit. Ik zeg alleen maar dat de vergoedingsindex vastligt. Dus u mag er ook een beetje vertrouwen in hebben dat de minister van Begroting de dingen die contractueel zijn vastgelegd, zal nakomen.

Die 5 miljoen euro is voorhanden. Uit het laatste antwoord dat u gaf, leid ik af dat de onderhandelingen nog worden gevoerd. U gaat er ook van uit dat er tot een vergelijk zal worden gekomen tussen De Lijn en de

pachters. Dan lees ik tussen de regels uw hoop om naar een voorfinanciering van die pachters te kunnen gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het uitblijven van nieuwe normen voor de toegankelijkheid van publieke ruimtes voor personen met een handicap

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, vandaag is het de internationale dag van personen met een handicap. Dit jaar staat deze dag in het teken van de waardigheid en rechtvaardigheid, die het VN-verdrag voor personen met een handicap moet brengen voor alle personen met een handicap waar ook ter wereld.

Ook België keurde het VN-verdrag onmiddellijk goed, vorig jaar in maart. Maar de ratificatie van dit VN-verdrag blijft tot op vandaag uit. Ook in het Vlaams Parlement werd het instemmingsdecreet nog altijd niet ingediend. Ik begrijp echter niet waarom.

Hoe dan ook, ik wil graag van deze dag gebruik maken om een belangrijk thema uit dit VN-verdrag, dat mij zeer na aan het hart ligt, naar voren te brengen, met name de toegankelijkheid van publieke ruimtes. Mevrouw de minister, eind 2005, bij de voorstelling van uw beleidsnota, hebt u beloofd om tegen eind 2006 nieuwe toegankelijkheidsnormen te hebben, die de oude toegankelijkheidsnormen van 1977 vervangen. Die normen zijn enorm verouderd en heel beperkt.

Op dit punt ben ik al verschillende keren teruggekomen in de commissie, maar het resultaat tot op heden was dat de timing steeds vooruitgeschoven werd. Ook in uw laatste beleidsbrief lijkt opnieuw dat de timing is verschoven in vergelijking met uw antwoord op mijn laatste vraag in de commissie van 26 juni 2008, net voor het zomerreces. In uw antwoord op mijn vraag stelt u: "Ik hoop nog voor het zomerreces over deze concrete juridische tekst een consensus te kunnen bereiken met de minister van Ruimtelijke Ordening. (...) Ik ga ervan uit dat het dossier van de toegankelijkheidsverordening bij de start van het nieuwe werkjaar een eerste keer op het niveau van de Vlaamse Regering zal kunnen worden besproken. (...) Ik streef naar een definitieve goedkeuring van de toegankelijkheidsverordening in het najaar."

Mevrouw de minister, we zijn in het najaar want het is reeds december, maar we hebben nog niets gezien, gehoord of gelezen. Wanneer mogen wij die concrete tekst

verwachten zodat deze verordening nog deze legislatuur kan worden goedgekeurd, of wordt ze weer over deze legislatuur getild? We hebben nog vier maanden om het goed te keuren in het parlement. Zoveel tijd is er niet meer. Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Stevens, vandaag is een zeer goede dag om dat dossier onder de aandacht te brengen. We hebben het er al vaak over gehad in de commissie. Ik wil u geruststellen wat betreft het instemmingsdecreet voor het VN-verdrag. In de zomer van dit jaar hebben we dat voor een eerste keer op de regering gebracht. Dan heeft het alle procedures doorlopen. Ik heb vorige week het advies van de Raad van State gekregen. Het instemmingsdecreet zal worden aangepast, het komt op de regering begin januari en komt dan naar het parlement.

Wat betreft uw vraag over de nieuwe normen ben ik het met u eens dat we met ons allen veel te lang moeten wachten. Dit dossier strekt niet tot grote eer als het gaat over timing. Het heeft heel lang geduurd om een consensus te vinden binnen de sector om het technisch uit te klaren. Nu zijn we nog volop bezig met de politieke discussie binnen de regering. Ik ben niet alleen bevoegd, ook de minister van Ruimtelijke Ordening is dat. We moeten dit samen indienen en dus eerst tot een consensus komen. Er is een heel concreet voorstel op papier waar nu binnen de regering nog hard over wordt gediscussieerd. Er zijn nog een aantal discussiepunten. Wat is het publieke domein? Wat zijn publieke gebouwen? Hoever strekt die definitie? Hoe zit het met afwijkingen ten aanzien van de normen die al dan niet kunnen worden toegestaan? Wat betekent dat voor de experts? Hoe betrek je die erbij? Er is ook de moeilijke discussie, waarop mijns inziens geen concessie kan worden gedaan, over de budgettaire gevolgen van het opleggen van die normen.

Ik hoop uit de grond van mijn hart, maar ik durf niets meer te beloven, dat tegen het einde van dit jaar de discussie binnen de regering is uitgeklaard en dat dit in januari kan worden geagendeerd.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben blij te horen dat er al besprekingen gaande zijn in de Vlaamse Regering. Het knelpunt ligt blijkbaar bij uw collega, de minister van Ruimtelijke Ordening. Ik begrijp niet goed wat de eigenlijke problemen zijn. Ik begrijp dat er nood is aan duidelijkheid over de definiëring en aan duidelijkheid over de afwijkingen en dergelijke meer. Dat is volgens mij een beetje naast de kwestie.

Toegankelijkheid is een basisrecht voor iedereen. Mevrouw de minister, ik heb begrepen dat er reeds een duidelijk voorstel van tekst is voor bouwheren en architecten met betrekking tot de toegankelijkheid van

gebouwen. Die wordt volledig gesteund door de toegankelijkheidssector. Ter zake bestaat er dus een consensus. Het probleem is misschien dat de afdwinging van deze regels niet zo evident is voor uw collega, de minister van Ruimtelijke Ordening. Er worden immers verplichtingen opgelegd. Er moeten echter keuzes worden gemaakt. Mensen hebben recht op een toegankelijke omgeving. Misschien zijn daar meer of minder regels voor nodig, maar u hebt al meer dan vier jaar de tijd gehad om die discussie te voeren. Ook is het proces om de toegankelijkheidsnorm te actualiseren, al begonnen voor deze legislatuur. We zijn dus al meer dan vijf jaar bezig met dat onderwerp, en er is nog altijd zo weinig resultaat. Ik hoop dat we uiteindelijk nog voor het einde van dit jaar een resultaat zullen hebben binnen de Vlaamse Regering, zodat dit volgend jaar kan worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Anders is al het werk voor niets geweest en moeten we nog zo lang wachten.

Ik wil ook verwijzen naar het Vlaamse decreet met betrekking tot gelijke kansen en gelijke behandeling, dat we hier in juli 2008, voor het zomerreces, hebben goedgekeurd. Dat is heel belangrijk: het decreet bevat immers het principe van de redelijke aanpassing. Dat maakt het mogelijk dat de toegankelijkheidsverordening het sluitstuk wordt van het geheel, samen met het gelijkheidsdecreet. Hoe kan je anders het concept van redelijke aanpassing begrijpen in het kader van de ruimtelijke toegankelijkheid? Dat zijn twee belangrijke elementen. Langer wachten is dus niet opportuun, want mensen zullen het decreet waarin de notie van de redelijke aanpassing staat, gebruiken om dat afdwingbaar te maken. Dat kan voor onduidelijkheid zorgen.

Ik wil dus schot in de zaak brengen, zodat er duidelijkheid komt en dit tot stand komt.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Stevens, zoals in vele kwesties die we samen bekijken in de commissie, zitten we in dit dossier helemaal op dezelfde golflengte. Ik heb echter iedereen nodig in de Vlaamse Regering om het op de agenda te kunnen zetten. Ik zal daar de komende weken keihard aan werken. Deze ochtend heb ik met mijn medewerkster afgesproken dat we hier desnoods aan voortwerken met twee interkabinetwerkvergaderingen per week.

Mevrouw Helga Stevens: Zeer goed. En als u me nodig hebt, laat u me maar iets weten. Als ik minister Van Mechelen moet aanporren, geen enkel probleem. Er is immers geen excuus. Ik begrijp dat er een consensus moet zijn binnen de Vlaamse Regering, maar wat is het probleem dan? Als het nodig is, zal ik het de minister ook eens vragen. Ik hoop dat de zaak snel kan vooruitgaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de pleegzorg en het tekort aan kandidaat-pleegouders

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, samen met Pleegzorg Vlaanderen en Randstad Interim hebt u een aantal dagen terug de sensibiliseringscampagne opgestart en aangekondigd met betrekking tot pleegzorg. We hebben dat alles kunnen volgen in de diverse provincies. U weet dat dit dossier ons na aan het hart ligt. We voeren daar met u regelmatig een goed debat over in de commissie, en dat zal de komende periode zeker ook nog zo blijven.

We moeten absoluut aandacht hebben voor het feit dat de bijzondere jeugdzorg vaak aangeeft met een opvangtekort te kampen. We stellen vast dat pleegzorg en pleeggezinnen vaak soelaas kunnen bieden in dergelijke gevallen. Dat kan zeer ruim gaan: het kan gaan over een korte opvang, over minderjarigen, meerderjarigen en kinderen met een handicap. We hebben toch heel wat mogelijkheden ter zake.

De voorbije weken werden we echter opnieuw geconfronteerd met een aantal schrijnende voorbeelden: denken we maar aan het voorbeeld van de verkoop van de baby en het trieste voorbeeld van het kindje dat werd teruggevonden in de jeugdlokalen. Vandaag is uit een Brits onderzoek naar gezinsgeweld gebleken dat in de rijke industrielanden een op tien kinderen met gezinsgeweld wordt geconfronteerd. Dat is heel verontrustend. We moeten daar absoluut ook aandacht voor hebben. Willen we dergelijke zaken in de toekomst aanpakken, dan moeten we vooral zorgen voor een voldoende groot aanbod binnen de bijzondere jeugdzorg en binnen die pleegzorg. We moeten vaststellen dat men daar al een aantal jaar kampt met een enorm tekort.

Momenteel hebben we in Vlaanderen 6000 pleeggezinnen. Dat voldoet absoluut niet aan de vraag. Zelfs twee derde van de aanvragen kan niet worden beantwoord. Het is belangrijk dat de sensibilisatie- en promotiecampagne is opgestart. Ik hoop dat we zo gezinnen aanzetten om zich kandidaat te stellen als pleegouder. Ik ben er zeker van dat dergelijke opvang voor deze kinderen, die vaak wat ademruimte nodig hebben, het meest geschikt is. We moeten daarbij de driehoek in het oog houden van pleegouders, ouders en kind.

De Raad van Europa heeft de lidstaten opgelegd een regelgeving uit te werken voor het pleeggezin. Het statuut van het Vlaamse pleeggezin is helemaal niet in orde. Het is zelfs zo goed als onbestaande. De situatie is zeer onzeker. Om het structurele tekort aan pleeggezinnen op te lossen, moeten we beginnen met de structurele aanpassing van dat statuut van de pleegouder. Dat is een noodzaak.

Mijnheer de minister, hoe zult u uw verantwoordelijkheid nemen? Hoe zult u met uw federale collega zeer snel komen tot een degelijk statuut? Federaal wordt er niets geregeld. Enkele dagen geleden lazen we in het Staatsblad wel dat pleegouders nu eindelijk zes dagen ouderschapsverlof krijgen, maar bij een natuurlijk gezin of bij adoptie krijgt men tien dagen. Dat is dus maar een kleine overwinning op al die jaren.

Tot slot, er is een samenwerking met het interimbedrijf Randstad omdat er zagezegd een overeenkomst bestaat. Het gaat over een tijdelijke functie en statuut. Laten we alstublieft niet blind zijn voor de precaire en onzekere situatie van interimarbeid. Het kan niet de bedoeling zijn dat we dat aan de pleegzorg koppelen.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw De Wachter, vandaag verblijven 4600 kinderen en jongeren onder de achttien jaar in een pleeggezin. Nederland heeft in een vergelijkbare pleegomgeving 20.000 kinderen en jongeren.

Binnen de bijzondere jeugdzorg benadrukt iedereen die er wat van kent dat zeker voor de jongste kinderen een gezin van het grootste belang is. Het recht op een gezinsomgeving is trouwens een universeel erkend recht van het kind. De specialisten geven de voorkeur aan een gezinsomgeving voor de opvang van kinderen in een problematische opvoedingssituatie of een andere situatie die een plaatsing vergt. Tot onze spijt hebben we in vergelijking met andere landen, ook Engeland bijvoorbeeld, een tekort, ook al noteren we in de afgelopen tien jaar een groei van 53 procent. We zitten onder het Europese gemiddelde. In Nederland was er in diezelfde tien jaar een verdubbeling. Wat kunnen we daaraan doen?

Het statuut speelt zeker een rol, maar we moeten eerst bedenken wat we verstaan onder 'statuut'. Er zit ten eerste een fiscaalrechtelijk en een sociaalrechtelijk aspect aan. U hebt terecht verwezen naar de vooruitgang die een maand geleden geboekt werd met het pleegzorgverlof. Ik heb overigens een studie besteld bij de K.U.Leuven om de fiscaal- en sociaalrechtelijke gevolgen van het pleegouderschap te onderzoeken. Maar we mogen ten tweede niet uit het oog verliezen dat heel wat ouders het statuut zien als een omschrijving van hun rechten en plichten, hun betrokkenheid, de waardering voor hun inspanning en hun advies betreffende wat er met de kinderen gebeurt.

In dat verband ligt er een wetsvoorstel ter bespreking voor in de Kamer. Ik heb daar zeer binnenkort met staatssecretaris Wathélet overleg over. Ik zal benadrukken dat wat ons betreft de belangen en betrokkenheid van de pleegouders meer aan bod mogen komen. We verliezen de driehoek tussen biologische ouders, pleegouders en kind daarbij niet uit het oog.

Maar goed, wij vinden toch dat als we pleegouders willen aanmoedigen om dat engagement te nemen, we hen ook moeten garanderen dat ze betrokken blijven in dat hele proces.

Ondertussen blijft Vlaanderen natuurlijk niet stilzitten, en dat wil ik snel nog even benadrukken, mevrouw De Wachter, maar u weet dat natuurlijk wel. Als u verwijst naar het statuut, verwijst u uiteraard vooral naar federale aangelegenheden. Ik wil u er toch nog eens aan herinneren dat we zelf de stap hebben gezet in de begroting 2009 om in een bedrag te voorzien van 2.150.000 euro om de onkostenvergoeding voor de pleegouders op te trekken. We voorzien in centen, in 1 miljoen euro, voor het versterken van de pleegzorgdiensten en de manier waarop de pleegouders worden ondersteund door het goed organiseren van de provinciale pleegzorgpunten en het creëren van een labfunctie waarmee we innovatie in de pleegzorg kunnen brengen. We zetten in Vlaanderen echt grote stappen vooruit, het is dus niet zo dat we alleen maar wachten op het resultaat van de besprekingen met de federale overheid.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat absoluut heel belangrijk is, is het kunnen bieden van zekerheid, zowel aan het kind als aan de biologische ouders als aan de pleegouders. Uiteraard is dat ook belangrijk om gezinnen ertoe aan te zetten de stap te zetten om zo'n kindje op te vangen. U stelt dat u heel binnenkort contact zult hebben met uw federale collega's, we zullen op de voet volgen wat daar de resultaten van zijn en indien nodig zullen we hierover opnieuw discussiëren. Ook de resultaten van het onderzoek dat u hebt besteld, zullen een belangrijk gegeven zijn in het geheel.

Het is ook belangrijk dat in het belang van het kind een aantal maatregelen werden getroffen door Vlaanderen, onder andere door wat in de begroting 2009 wordt voorzien. Het gaat om belangrijke stappen. U verwijst naar het pleegzorgpunt. Dat bevindt zich nog in een proef fase. In één provincie is het echt al werkzaam als proefproject, en men stelt vast dat een dergelijke samenwerking ertoe leidt dat meer gezinnen zich aanbieden. Ik wil u daarom vragen om nog een stapje verder te gaan door dit project wat te versnellen en er ook in de andere provincies werk van te maken zodat er geen discrepantie ontstaat tussen de verschillende provincies. Het is belangrijk dat daar verder werk van wordt gemaakt.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de collega om dit thema opnieuw onder de aandacht te brengen. Ook kinderen met een handicap worden soms opgevangen in een pleeggezin.

Pleegzorg kan niet worden gecumuleerd met andere vormen van ondersteuning zoals het persoonlijke

assistentiebudget (PAB), een internaat of een vorm van ondersteuning in een medisch-pedagogisch instituut (mpi). Dit probleem werd reeds aangekaart binnen de commissie. Ik begrijp wel dat pleegzorg een vorm van zorg is, maar waar andere, gewone, traditionele ouders kunnen rekenen op andere vormen van ondersteuning, zoals PAB, een internaat of een semi-internaat binnen een mpi, kunnen pleegouders dit blijkbaar niet. Voor mij is dit een vorm van discriminatie op het vlak van zorg. Het is immers niet altijd evident om pleeggezinnen te vinden voor kinderen met een handicap, zeker niet als het om een zware handicap gaat.

Daarom vraag ik u nogmaals, mijnheer de minister, om de zaak te herbekijken zodat de pleegouders met een kind met een handicap dezelfde ondersteuning kunnen krijgen als de gewone ouders met een kind met een handicap. De pleegkinderen met een handicap worden opgenomen in een familiale omgeving, en het is belangrijk dat ze gelijke kansen krijgen in vergelijking met andere kinderen met een handicap. Ik pleit er daarom voor dat pleegouders de nodige ondersteuning krijgen, zeker als het om kinderen met een handicap gaat.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de vraag van de collega. Het is inderdaad heel belangrijk dat het aspect van de pleegouders onze blijvende aandacht krijgt. Ik was trouwens aanwezig bij de start van de promotiecampagne die samen met Randstad werd opgezet. Ik vond het een heel interessant initiatief.

Het verheugt me ten eerste dat u het overleg met uw federale collega warm houdt door daar de problemen aan de kaak te stellen. Veel van de problemen waarmee pleegouders worden geconfronteerd, vallen onder de federale bevoegdheid. Jammer genoeg kunnen wij er in Vlaanderen dus niets aan doen.

Het verheugt me ook dat het aantal pleegouders de voorbije jaren is gestegen. We blijven wel achteroplopen ten opzichte van de ons omringende landen, maar het is toch positief dat het aantal, ondanks de minder goede omkadering, blijft stijgen. We mogen het belang van opvang in een gezin voor een kind niet onderschatten. Dat valt nog altijd te verkiezen boven de opvang in een instelling.

Minister Steven Vanackere: U merkt terecht op dat er nog steeds een stijging is van het aantal pleeggezinnen. Als we evenwel een klare kijk willen, moeten we ook erkennen dat het aantal zogeheten bestandspleeggezinnen – gezinnen die niet familiaal verbonden zijn of in het netwerk zitten – niet zo snel stijgt als we zouden willen.

De stijging is grotendeels te verklaren doordat heel wat gezinnen die een familieband hebben met het betrokken

kind, de pleegzorg opnemen. Dat is uiteraard een zeer waardevolle vorm van ondersteuning waar we volledig achter staan, maar het is in deze samenleving absoluut nodig dat meer Vlaamse mannen en vrouwen – koppels of alleenstaanden – de keuze maken om zorg te dragen voor een kind. Ik wil benadrukken, mevrouw Stevens, dat dat toch op een andere manier gebeurt dan in het kader van een adoptie.

Alle maatregelen die betrekking hebben op het cumuleren van ondersteunende maatregelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap, moeten in het licht worden gesteld van het feit dat pleeggezinnen, in tegenstelling tot adoptiegezinnen, een inspanning doen voor een tijdelijke periode.

Mevrouw De Wachter, we doen er alles aan om in alle vijf de provincies zo snel mogelijk een pleegzorgpunt tot stand te brengen. De plannen om dat in alle provincies voor elkaar te krijgen, liggen klaar.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik kan alleen maar vragen om ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk zekerheid komt voor de pleeggezinnen. Op die manier kunnen we de pleegzorg door gezinnen doen toenemen. En dat kan alleen door op het federale niveau werk te maken van het volledige statuut van de pleegouder.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de automobielsector

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de autosector

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de resultaten van het overleg inzake de toekomst van de automobielsector in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we staan voor een enorm moeilijke economische periode. De manier

waarop de economische groei op enkele weken tijd is vertraagd, is nooit gezien in de laatste vijftig jaar. We zien ook de investeringen sterk teruglopen.

Wat in het begin een financiële crisis in de VS was, is uitgedeind naar Europa en zit nu ook in de reële economie. De berichten van de afgelopen dagen zijn hallucinant. De Detroit Three – General Motors, Ford en Chrysler – vragen samen 28 miljard dollar staatssteun. General Motors heeft minstens 12 miljard dollar nodig, Ford vraagt een kredietlijn van 9 miljard dollar en Chrysler rekent op een overbruggingskrediet van 7 miljard dollar. Er woedt al wekenlang een enorm debat in het Amerikaanse congres over de toelating om die enorme steun te mogen verlenen, en over de voorwaarden waartegen dat kan gebeuren.

Wij zijn in Vlaanderen trots op onze assemblageactiviteiten, maar die bedrijven maken wel deel uit van de multinationale bedrijven die nu in enorme financiële moeilijkheden zitten.

Er zijn problemen bij Ford, en die hebben hun weerslag op Volvo, enkele jaren geleden door Ford gekocht. Hetzelfde geldt voor GM en Opel. De automobielsector heeft enorme financiële problemen, met gevolgen voor Vlaanderen. In Vlaanderen werken in de assemblage ongeveer 18.000 mensen en in totaal in de automobielsector 85.000.

Mevrouw de minister, deze ochtend was er een automobielferentie op uw kabinet. U hebt daarvoor het initiatief genomen. Mevrouw Moerman is daarmee enkele jaren geleden begonnen. We hebben in ons instrumentarium heel wat mogelijkheden. Hoe kunnen we die op dit ogenblik het best inzetten om de bedrijven die hier actief zijn met assemblageactiviteiten, optimaal te ondersteunen?

De Europese Investeringsbank is blijkbaar bereid om leningen toe te staan. De Europese Commissie had de intentie om waarborgen te geven, maar schijnt daarop terug te komen. Er is een globaal Europees herstelplan van 200 miljard euro, waarvan het grootste deel uit de lidstaten moet komen. Maar een deel komt ook via de Europese Investeringsbank, bereid tot 10 à 15 miljard steun.

Welke maatregelen overweegt de Vlaamse Regering ten aanzien van de crisis in de automobielsector? Wat is de insteek op Europees vlak?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de heer Van Rompuy heeft de toestand adequaat beschreven en het zorgwekkende karakter ervan duidelijk geschetst. Het belang van de automobielsector voor de Vlaamse en Belgische industrie is groot. Er werken in de brede sector 85.000 mensen. Zij verkeren vandaag stuk voor stuk in onzekerheid.

In Volvo Gent moeten al honderden werknemers met tijdelijke contracten afvloeien. Men kijkt angstig uit naar een Europese ondernemingsraad volgende vrijdag. Die zal mogelijk beslissend zijn voor de toekomst van het bedrijf. Ford Genk gaat een maand dicht. Opel kondigt op internationaal vlak een productiereductie aan van 10 procent. Dat zal zijn neerslag hebben op de tewerkstelling. Zowel in economische termen als in termen van werkgelegenheid mag het belang van de automobielsector niet worden onderschat. Zullen we in de toekomst nog een automobielsector in Vlaanderen hebben?

Ik hoorde daarnet de minister-president zeggen dat hij zich zorgen maakt. Ook wij maken ons zorgen. Het hele parlement maakt zich zorgen. En dan verwacht men krachtadige antwoorden van de overheid. Wij moeten vandaag als overheid investeren om de automobielsector morgen een duurzame toekomst te geven. We moeten dat verhaal schrijven met krachtige instrumenten: met een langetermijnvisie, ingeschreven in een Europees verhaal dat kiest voor duurzaamheid en ingeschakeld in federale inspanningen. We hebben wel bevoegdheden om in te grijpen, maar de grootste mogelijkheden bevinden zich op het federale vlak.

Ten slotte moet het niet alleen over concurrentie en kostenreductie gaan. Een duurzame industriële toekomst gaat ook uit van bekwaam en permanent geschoold personeel. Ook daarop zullen we moeten inzetten. Mevrouw de minister, deze morgen is de sector bij u op bezoek geweest. Wat zijn de antwoorden die de Vlaamse Regering geeft op de pertinente vragen van de automobielsector? Hoe worden ze gekaderd in de federale en Europese aanpak? Hoe kunt u de duurzame ontwikkeling van de Vlaamse automobielsector garanderen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Veel is al gezegd. We hebben het automobiële dossier helaas al enkele keren moeten bespreken, ook in de commissie voor Economie. Vandaag wordt een hele sector getroffen door de economische recessie, die steeds tastbaarder wordt. De heer Van Rompuy heeft erop gewezen dat er in Amerika grote problemen zijn; de heer Van Malderen zegt dat het ook in Europa tijd wordt dat we maatregelen nemen. Ook in Vlaanderen moeten we ingrijpen. Met Volvo Gent gaat het slecht, ook bij Ford Genk zijn er problemen. Daar wordt de productie een maand stilgelegd. Vanaf 9 januari zal de dagproductie van 1290 naar 1050 eenheden zakken. Er zijn 1200 mensen tijdelijk tewerkgesteld, waarvan er slechts 200 zicht hebben op een voortzetting van dat tijdelijke contract. In Antwerpen gaat de nachtschift van Opel wellicht definitief, maar toch voor zekere tijd verdwijnen, met alle sociale gevolgen van dien.

Het is altijd gemakkelijk om naar de overheid te kijken als het economisch slecht gaat. Ondernemen betekent

ook risico's aanvaarden en nemen, maar we mogen niet blind zijn voor de mogelijkheden waarover we zelf beschikken. In het verleden zijn er duidelijke engagementen genomen voor de automobielsector. Inzake de kostenbeheersing heeft de federale overheid maatregelen genomen voor de shiftvergoeding. Mevrouw de minister, in Vlaanderen zou u initiatieven nemen voor vorming en innovatie. Dit is het moment om die initiatieven op hun efficiëntie en effectiviteit te evalueren.

De sector is ook vragende partij voor soepeler maatregelen naar aanleiding van de milieunormen die sommige overheden ons opleggen. We hebben daarover al even gediscussieerd naar aanleiding van de vraag om uitleg van de heer Glorieux. De minister-president zei dat hij niet bereid is om toegevingen te doen. De sector mag toch wat soepelheid verwachten, mijnheer de minister-president.

Ik wil het debat wat opentrekken. Vandaag spreken we over de belangrijke automobielsector met 85.000 rechtstreeks en onrechtstreeks tewerkgestelden. Maar ook de chemie en de petrochemie staan onder zeer zware druk. Ik vrees dat we binnenkort ook over die sector een debat ten gronde zullen moeten voeren.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Ik ben me terdege bewust van de bezorgdheid van dit parlement over wat we economisch doormaken, niet alleen in de automobielsector, maar ook ruimer. Deze ochtend zat de hele voertuigindustrie, waar ook de bussen, Van Hool en Jonckheere, maar ook de trucks deel van uitmaken, mee rond de tafel. We hebben vaak de neiging om het over de auto-mobiel te hebben, maar het gaat over zoveel meer.

Tewerkstelling met 85.000 jobs is een belangrijke indicatie, de omzet is 17 miljard euro, de investeringen bedragen 460 miljoen euro. Ik wil een aantal misverstanden over deze sector wegnemen. Veel economen en politici hebben over deze sector hun licht laten schijnen.

Hoewel deze sector door de jaren heen meermaals is getroffen, gelooft Vlaanderen toch in de capaciteit en de aanwezigheid van deze sector.

U hebt verwezen naar mevrouw Moerman, die de rondetafel een aantal keren heeft geleid. De traditie is ontstaan bij de heer Gabriëls. De sector was herhaaldelijk vragende partij voor een sterk flankerend beleid door de overheid. Aan die rondetafel zitten zowel de Vlaamse als de federale overheid, de constructeurs, de toeleveranciers, de vakbonden en Agoria. De rondetafel wordt voorgezeten door de heer Eddy Geysen, de vroegere CEO van GM Antwerpen.

In juni 2005 is er een concreet twaalfpuntenprogramma afgesproken. Dat kwam er na een dubbele transitie in

deze sector. De sector kreeg te maken met de effecten van de globalisering en zag nieuwe concurrenten opduiken die een deel van de assemblage naar zich toe wilden halen. In die transitie kreeg de sector ook te maken met strengere milieunormen en een nieuwe ecologische agenda.

Naast die transitie volgt er nu een zware conjuncturele inzinking. Vanmorgen hebben we van de sector zelf heel wat cijfers gekregen. Daaruit blijkt dat de verkoop van wagens in elkaar is gestuikt. In Spanje is er een terugval van 42 procent.

Ondersteunende en flankerende maatregelen moeten zo veel mogelijk generiek worden gehouden.

We hebben vanmorgen vijf grote thema's bekeken. Een daarvan is de loonkost en de arbeidsmarkt. Er is een lastenverlaging geweest op de ploegenarbeid. Eerst bedroeg die 5,63 procent, later 10,7 procent. Vandaag is de vraag om die lastenverlaging nog verder op te trekken tot 15,6 procent vanaf 1 januari 2009. Een bijkomende lastenverlaging is nodig om competitief te blijven. Daarbij nemen we Duitsland als referentie. Wanneer we die lastenverlaging tot 15,6 procent niet doorvoeren, dan zullen de prijzen in 2009 stijgen ten opzichte van Duitsland. Die totale lastenverlaging van 15,6 procent zou neerkomen op een loonkostverlaging met 7,5 procent.

Wat de variabele werkweek en de plusminusconto betreft, speelt de economische werkloosheid in ons voordeel. Die kunnen we in een benchmarking met andere landen wel op tafel leggen. Voor de maand januari betekenen dat in de federale begroting belangrijke bedragen die in de miljarden lopen. Zij zorgen ervoor dat we competitief kunnen blijven. Wanneer er inspanningen worden gedaan, is het ook belangrijk dat er sociale vrede heerst.

Daarnaast zijn er de ondernemingskosten. Daarbij gaat het over de energie- en milieukosten. De sector is zeer verheugd dat ze vanaf 1 januari 2009 kan genieten van de ecologiepremie. Dat is nieuw. Tot nu toe kon dat niet. Ik heb dat zelf veranderd. Op 1 januari 2009 is er 120 miljoen euro beschikbaar. Nieuw en voor hen van kapitaal belang is dat ook convenantbedrijven daarvan kunnen genieten. Tot nu toe kon dat niet.

We hebben ook de steunpercentages verdubbeld, waardoor het voor hen een zeer belangrijke ondersteuning wordt inzake de ondernemingskosten. Voor hen betekent dit dat ze in 2009 drie keer kunnen meedoen voor een bedrag van 1,75 miljoen euro op jaarbasis. Ze waren daar zeer dankbaar voor.

Ze blijven natuurlijk ook strategische investeringssteun vragen. Daar kunnen we ook op ingaan. Ze waren zeer

tevreden met de inspanningen van minister Van Mechelen en minister Keulen in het lokaal pact. Op 1 januari 2009 is er een volledige vrijstelling van onroerende investeringen, vervangingsinvesteringen, materieel en outillage. Nieuw en bijkomend is dat ze een vrijstelling vragen van lokale belastingen op drijfkracht. Het gaat om een bijkomend bedrag van 73 miljoen euro. Er zijn hier nogal wat burgemeesters. Ze kunnen dat ook opnemen. Ze vroegen naar een lokaal pact bis. Ze waren bang voor de eerste inspanning. De drijfkracht blijft nu nog over.

Ze zijn ook vragende partij voor cashflowondersteuning. Ze denken aan het terugstorten van btw en uitstel van RSZ-betalingen. Daarover moet natuurlijk gesproken worden met de federale collega's. Zowel de premier als minister Van Quickenborne was aanwezig. Ongetwijfeld zullen er nog besprekingen volgen.

Bij de logistiek moeten we kijken naar wat mogelijk is op het gebied van ecocombi's en de ontsluiting van de haven van Zeebrugge.

Bij opleiding en vorming bieden we de mogelijkheid van opleidingssteun. Ze hebben daar al in het verleden dankbaar gebruik van gemaakt. De afgelopen tien jaar hebben we 200 miljoen geïnvesteerd via strategische opleidingssteun in die sector. Ook de afstemming van het onderwijs aan de noden van de arbeidsmarkt via netwerken loopt.

Inzake innovatie zijn ze vragende partij voor 10 percent extra voor O&O-projecten voor automotive. Dat werd ook toegezegd. In de competentiepool Flanders' DRIVE I en II zijn de projecten nu ook gedefinieerd. Die zaak loopt.

Om af te sluiten, zal ik het even hebben over de toekomst. Er is een generiek ondersteuningskader met het accent op automotive. Wat de ecologische doelstelling betreft, geven ze zelf aan dat dat een manier is om het bedrijf te verankeren. Ik denk aan de CO₂-neutrale Volvo Truck-plant. Op de hoofdkwartieren van Ford probeert men een aantal model plants te hebben die CO₂-vrij zijn. Ze vragen natuurlijk wel ondersteuning. Ik heb geantwoord dat ik, samen met hen, wil kijken naar zowel het vergroenen van de productielijn – de fabrieken, de plants – via de ecologiesteun, als naar het produceren van groene wagens via innovatiesteun.

Er is al een aantal keren gezegd dat het tijdens deze rondetafelconferentie nieuw was dat én de Europese Commissie, én de Europese Investeringsbank aanwezig waren om na te gaan waarop ze kunnen intekenen en wat verder ondernomen kan worden. Gisteren heb ik ook al een informeel contact gehad met commissaris Potočnik om te kijken wat in het herstelplan, waarover vandaag in het Europees Parlement verder wordt gedebatteerd, mogelijk is voor de sector. Als er nieuwe mogelijkheden zijn in de publiek-private samenwerking, dan moet Vlaanderen daarin meestappen.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de minister voor haar antwoord. Het is heel belangrijk dat de Vlaamse Regering deze zaak assertief opvolgt.

Dat geldt ook voor de initiatieven op Europees vlak. Enkele weken geleden heeft de regering van de Duitse deelstaat Hessen aangekondigd Opel 500 miljoen euro staatswaarborg te verlenen. De Zweedse overheid wilde Volvo en Saab steun geven. President Sarkozy heeft op een bepaald ogenblik verkondigd dat het de taak van de nationale lidstaten is ervoor te zorgen dat er binnen hun grenzen nog auto's worden geproduceerd. Hij wilde bepaalde strategische fondsen creëren om activiteiten binnen de lidstaten te houden.

We hebben daarover in de commissie een discussie gevoerd. Aangezien we niet over de nodige middelen beschikken, zou dit voor Vlaanderen heel nefast zijn. Eigenlijk beschikken we proportioneel over een grote assemblage-industrie. We kunnen dergelijke bedragen echter niet uitgeven. Het terugplooiën van de steun naar de lidstaten zou voor ons dan ook zeer nefast zijn.

De minister heeft terecht naar het belang van de aanwezigheid van de Europese Commissie en van de Europese Investeringsbank verwezen. Zij moeten heel precies zeggen wat al dan niet kan. Normaal gezien, kan enkel doelgerichte steun met betrekking tot ecologie, opleidingen en vorming.

Wat momenteel in de VS aan de orde is, baart me veel zorgen. De Amerikaanse regering verleent 28 miljard dollar aan steun om de 'Big Three' te redden. Die steun is aan voorwaarden gekoppeld. Indien dit verkeerd afloopt, vrees ik dat we hier de gevolgen zullen dragen.

Ik hoop dat de Vlaamse Regering er, in samenspraak met de Europese Commissie, in zal slagen een aantal maatregelen te treffen die de concurrentiekracht in dit multinationale geheel maximaal kunnen vrijwaren.

De heer Bart Van Malderen: Ik zou nog een paar bedenkingen bij het uitvoerig antwoord van de minister willen maken.

De minister heeft terecht verklaard dat het consumentenvertrouwen op mondiaal vlak is geschonden. Dat ontslaat de Vlaamse overheid echter niet van de plicht voor een breed beleid te zorgen. We moeten al het mogelijke doen om dat vertrouwen te herstellen. Onze investeringen moeten leiden tot een herstel van de koopkracht en van de wil de bestaande koopkracht aan te wenden. Indien we er niet in slagen aan de vraagzijde in te grijpen, zal van investeringen überhaupt geen sprake zijn. Dat zou zeer nefast zijn.

Ik heb de minister vooral horen refereren aan de vragen die door de automobielsector zelf zijn gesteld. Het lijkt

me veel moeilijker daar de antwoorden van de Vlaamse Regering tegenover te plaatsen. Ik betreur dit. We moeten krachtige en duidelijke antwoorden formuleren. De minister heeft daarnet zelf verklaard dat wat gemeenzaam de automobielsector wordt genoemd in feite uit een heel complex stelsel van bedrijven, bedrijvengroepen en toeleveranciers bestaat.

In feite lijkt deze sector op een verzameling domino-blokjes. Vanop een zekere afstand komen die blokjes als een groot blok over. Zodra een blokje valt, weten we echter dat een heleboel andere blokjes zullen worden meegesleept. Momenteel zijn een aantal blokjes angstwekkend aan het wankelen.

De heer Van Rompuy heeft naar de situatie in de VS verwezen. Indien daar een paar blokjes vallen, zullen we een vloedgolf moeten verwerken. We kunnen de gevolgen hiervan nu niet overzien. We moeten op dit vlak trouwens eerlijk zijn. De Vlaamse overheid kan hier niet zomaar op inspelen. Indien die blokjes niet vallen, zullen we trouwens ook de gevolgen van deze crisis dragen. In de hoofdkwartieren wordt nu al onderzocht waar in de toekomst zal worden geïnvesteerd of geherstructureerd.

Het door de overheden en de instellingen aangereikte menu is in dit verband van essentieel belang. Volgens mij moet de Vlaamse overheid een duidelijk menu, met duidelijke maatregelen, naar voren schuiven. Met opgewarmde borrelhapjes zullen we geen enkel hoofdkwartier kunnen verleiden. We zullen over een sterk menu moeten beschikken.

De minister heeft daarnet naar de drijfkracht verwezen. Het gaat hier om een belangrijk debat. We zullen er echter niet in slagen dit debat morgen af te ronden.

U hebt verwezen naar materieel en outillage. Dat is al beslist beleid. U hebt verwezen naar de ecologiepremie. Die zal nu een aanvang nemen. Maar is dat het krachtadige antwoord dat de Vlaamse Regering vandaag moet bieden? Ik pleit voor een heel krachtig en helder beleid, waarmee we een antwoord kunnen bieden op de vragen van de internationale markt.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik bedank u voor uw antwoord. Ik heb van u een duidelijk uitgesproken engagement gehoord ten aanzien van onze Vlaamse industrie. Er zijn andere tijden geweest. Ik heb u uitdrukkelijk horen verklaren dat u gelooft in de auto-industrie, maar ook in de industrie in het algemeen en die in Vlaanderen in het bijzonder. U pleit voor generieke maatregelen. Ik begrijp dat u datgene wat u voor de ene sector doet, ook voor de andere sectoren zult doen. Dat wanneer u inspanningen denkt te mogen leveren voor de automobielsector, dat u dat ook zult doen voor de chemie, de petrochemie en de textiel. Ik vind het niet onbelangrijk dat u ook de textielsector hebt genoemd.

Over de klaarheid, de duidelijkheid en de efficiëntie van de maatregelen die u ons hier vandaag op een draffje moet voorstellen, kunnen we elders misschien nog een grondiger debat voeren.

Ik heb u ook horen pleiten voor het feit dat elke overheid nu maar eens haar verantwoordelijkheid moet opnemen: Europa, de federale instanties voor zover wij daar nog in geloven, Vlaanderen, maar ook de lokale overheden. Ook zij hebben sleutels in handen om de lokale economie te stimuleren. Als er nog gemeenten zijn die denken dat ze door middel van een drijfkrachtbelasting geld moeten kloppen uit de zakken van de bij hen aanwezige industrie, moeten zij zich ernstig bezinnen over de manier waarop ze bezig zijn. U roept hen op tot verantwoordelijkheidszin. Wij moeten die oproep ondersteunen en uitdragen naar de lokale verantwoordelijken.

De voorzitter: De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer Jaak Gabriëls: Ik bedank de minister voor haar duidelijk antwoord. Zij vertelt niets nieuws, en zij heeft er ook naar verwezen: toen wij in 2001-2002 begonnen met de rondetafels, was het naar aanleiding van General Motors eens te meer in Antwerpen waar de problemen zich voordeden. Intussen kent men de sector en heeft men het vertrouwen van de sector. De sector apprecieert de maatregelen die worden voorgesteld. Het zijn geen uit de lucht gegrepen voorstellen.

Ik wil duidelijk maken dat er een verschil bestaat tussen toen en nu. Hoewel, er waren toen ook economen die de automotive sector in ons land al afschreven. Ik noemde deze mensen, die ik nu niet meer zal noemen, 'professor Zonnebloem'. Zij hebben het mis. Het verschil is dat we nu voor een globale crisis staan. Toen waren er intern in bepaalde bedrijven crisissen. Men heeft die crisissen telkens via een gesprek tussen de overheden in ons land en de sector kunnen overstijgen. Ik ben ervan overtuigd dat dit vertrouwen heel belangrijk is voor alles wat men onderneemt.

Ik heb nog één concrete suggestie. Ik hoor in verscheidene bedrijven dat op dit ogenblik de terughoudendheid van de banken om kapitaal te verschaffen om de auto's die nu bijna afgewerkt zijn, af te werken, een van de grote oorzaken is van deze terugval in de bestellingen. Ik wil de minister vragen dat zij haar federale collega's ervan overtuigt dat het niet voldoende is om grote verklaringen af te leggen over de beschikbaarheid van geld; zij moeten er ook iets aan doen. Hier ligt voor een groot deel de sleutel voor de continuïteit van het proces in de automotive.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik dank de minister voor haar antwoord. We moeten lessen trekken uit het debacle

van de automobiellindustrie in Amerika. Men heeft er te lang nagelaten om te investeren in duurzaamheid. Toen op een gegeven ogenblik zelfs in Amerika de benzineprijzen enorm aan het stijgen waren, kon men er de slurpers niet meer aan de straatstenen kwijt.

Ambitieuze milieunormen vormen helemaal geen bedreiging voor de sector, integendeel. Daarnet zei de heer Glorieux dat de sector oververzadigd is en dat iedereen al een auto heeft. Volgens hem moeten we de sector afschrijven en onze pijlen richten op andere sectoren waar wel nog groeiperspectieven bestaan. Dat is fout. Als we onze ambitieuze klimaatdoelstellingen in Europa willen halen, moeten we naar een vervanging van het wagenpark streven. Wij moeten de bestaande wagens vervangen door zuinigere wagens, door inplugbare, hybride, elektrische wagens. Op die manier hoeft de auto-industrie geen deel van het probleem te zijn, zij kan nu net een deel van de oplossing vormen en een nieuwe markt verwerven die nu aan haar neus voorbij dreigt te gaan.

Ik zou dus willen oproepen om te blijven inzetten op innovatie. Dat doen we al met innovatiesteun te geven aan bussebouwer Van Hool, met innovatieve aanbestedingen te doen door hybride bussen aan te kopen voor De Lijn. Dit is de weg die we moeten bewandelen. Zo kunnen we de automobiellindustrie in Vlaanderen kansen blijven geven.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: De vraag die zich opdringt is welke de sectoren van de toekomst zijn en welke de jobs van de toekomst zijn. Ik kan me voorstellen dat aandeelhouders voornamelijk kijken naar winstmaximalisatie op korte termijn, maar dat de overheid, vanuit het algemeen belang, vooral de middellange en de lange termijn in het oog moet houden. Ze moet een beleid uittekenen dat de jobs op middellange en lange termijn veiligstelt.

Ik zou even Rudi Thomaes van het VBO willen citeren. Hij zei gisteren in De Morgen: "Iedereen ziet in dat, nu we toch geld in de economie pompen, er maar beter groene keuzes gemaakt worden." Zal de autosector vergroenen? Laten we het hopen, want het is absoluut noodzakelijk. Als een sturend beleid van de overheid daartoe kan bijdragen, dan is dat goed. We zijn daar zeker en vast grote voorstanders van.

Als ik het succesvol verzet van de automobiellsector zie tegen de Europese CO₂-uitstootnormen voor wagens, dan stel ik me toch de vraag of dit de groene sector van de toekomst is. Ik ben ervan overtuigd dat echte oplossingen – niet alleen voor het klimaatprobleem, maar ook voor de financiële en economische crisis – enkel kunnen worden gevonden buiten sectoren en maatregelen die de crisis zelf veroorzaakt hebben.

Mevrouw de minister, een paar weken geleden hebt u op de milieubeurs IFEST in Gent gezegd dat u en de

Vlaamse Regering bereid zijn om in die toekomstgerichte sectoren te investeren, waarvan ook het planbureau zegt dat dit voor ons land het beste zou zijn.

Minister Patricia Ceysens: Vanmorgen was er nog een Europese rondetafel. Als we terecht komen in een soort van kannibalisme, waarbij iedereen voor zijn eigen stuk gaat vechten, dan is dit voor kleine regio's natuurlijk nadelig. Vandaar dat het belangrijk was dat we voldoende Europese instanties mee hadden op de rondetafel en dat ze het ermee eens waren dat dit landen regio-overstijgend moest worden bekeken. Anders eindigen we in puur kannibalisme. De voorbeelden van Zweden werden natuurlijk aangehaald.

Ik vond het ook heel treffend dat het een van de constructeurs was die deemoedig zei dat ze niks konden doen zonder consumenten. De vraag en de volumes zijn geprojecteerd. De val in de cijfers spreekt boekdelen. We moeten bescheiden blijven.

Mijnheer Van Malderen, ik kan met u de twaalf punten nog eens overlopen. Het is een indrukwekkend pakket, waaraan lang is gewerkt. Men was zeer blij dat we op bijna alle punten antwoorden hebben gegeven, met belangrijke financiële middelen ernaast. Ik wil ze met u nog eens allemaal overlopen. U zegt dat het te weinig is. Eerlijk gezegd, mobiliteit is niet aan bod gekomen. Er is wel gesproken over biobrandstoffen. Op het Martelarenplein stonden de meest groene modellen die men vandaag in aanbidding heeft. Bijvoorbeeld, bij Volvo in Gent trekt men helemaal de kaart van de flexy fuels. In een aantal lidstaten kan men die tanken. Bij ons is het debat over de biobrandstoffen ook niet helemaal goed aangepakt. Herinner u de ene bus bij De Lijn. Er zijn dus nog punten waarop we vooruitgang kunnen maken. Als u wilt, punt ik graag met u de twaalf punten eens af.

Het punt van de banken werd deze ochtend niet door de sector aangekaart. We hebben alles afgepunt. Ik heb misschien iets te weinig stilgestaan bij wat echt goed was, maar ik heb u inzage willen geven in de punten die geactualiseerd worden. Dat gaat voor een deel over de vragen over de cashflow. Alle ogen zijn nu gericht op het federale deel van de loonlastenverlaging. Het interprofessioneel akkoord zou stilaan moeten landen. Dat is daarin cruciaal. Het punt van de banken werd niet op tafel gelegd, maar ik heb vandaag heel veel contacten voor heel veel sectoren, dus ik wil dat wel opnieuw meenemen.

Tot slot, ik geloof niet, mijnheer Glorieux, in het verhaal dat we gaan kiezen voor de sectoren van de toekomst en dat dat de groene sectoren zijn. Het is de uitdaging dat ook in sectoren die dan misschien niet de nieuwe sectoren zijn de innovatie wordt opgepikt en dat we die sectoren een groene toekomst geven. Het hoeven niet altijd nieuwe groene sectoren te zijn, het kan ook door transitie van sectoren.

Een autoproducent maakte een mooie samenvatting: groen is geen ideologie, groen is technologie en economie.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik ga heel graag in op uw uitnodiging om die twaalf punten, niet hier maar in commissie, uitvoeriger te bespreken. In de mate dat u – maar ik ben daarvan overtuigd – werk wilt maken van een regering die het vertrouwen herstelt, zowel op consumentenvlak als naar de economie en de industrie, hebt u in ons een bondgenoot. Dat weet u, en dat zal ook zo blijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verklaringen van de minister inzake de eventuele afschaffing van de Ikea-wet

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, vorige week hebben we kunnen lezen dat u de IKEA-wet wilt afschaffen. Dat is op zijn minst een zeer vooruitziende en proactieve houding, want u begeeft zich op een terrein waarvoor u nog niet bevoegd bent. Maar laten we uitgaan van de veronderstelling dat we daar ooit voor bevoegd worden, want het was al in het eerste pakket opgenomen dat de vestigingswet geregionaliseerd zou worden.

U zegt dat de IKEA-wet afgeschaft zou moeten worden, want hij is in tegenstrijd met de zogenaamde Europese Dienstenrichtlijn. Een van de vier criteria van de IKEA-wet, de impact op het bestaande weefsel, speelt niet meer mee bij de Europese Dienstenrichtlijn, want concurrentie met collega's is geen afdoend criterium meer.

Met het feit dat de IKEA-wet zou verdwijnen, hebben we op zich geen probleem, want we zijn er altijd koele minnaars van geweest. De kernvraag is natuurlijk wat er in de plaats komt. Is er intussen bij u een coherente visie gegroeid voor een toekomstgericht en sterk distributiebeleid?

Als de Europese Dienstenrichtlijn het instrumentarium daarvoor beperkt, zijn er misschien andere creatieve mogelijkheden. Ik heb eens in de beleidsbrief van minister Van Mechelen, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, gekeken. Hij kondigt in zijn beleidsbrief aan dat ook het ruimtelijkeordeningsinstrumentarium kan worden gebruikt om een wildgroei van baanwinkels tegen te gaan, om een onoordeelkundige inplanting van grootschalige

handelsactiviteiten tegen te gaan en, vooral, voor een versteviging van handelscentra in de centra van onze dorpen en steden.

Mevrouw de minister, wat zijn de resultaten van de studie? U hebt in het interview gezegd dat u een studie hebt die duidelijk aantoonde dat de IKEA-wet overbodig is.

Wat is uw coherente visie op een goed en sterk distributiebeleid? Bent u akkoord met de stelling van minister Van Mechelen dat het ruimtelijkeordeningsbeleid daartoe kan worden gebruikt, vooral dan voor een versteviging van onze handelscentra in onze steden en gemeenten?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Ik wil toch even situeren dat de IKEA-gevalstudie deel uitmaakt van een grote studieopdracht die de dienst Wetsmatiging heeft uitgevoerd over de gebruiksmogelijkheden van de dienstenimpacttoets. De studie werd gegund aan professor Lode Vereeck, econoom aan de Universiteit Hasselt.

De dienstenimpacttoets is een analyse-instrument dat op een grondige wijze de toetsing van de Vlaamse regelgeving aan de Dienstenrichtlijn doet. Waarom nu de IKEA-wet als gevalstudie nemen? De opdracht is gegeven voor de zomer van dit jaar. Dat was op het moment dat het aanvoelen bestond dat de IKEA-wet na regionalisering bij ons zou kunnen komen. De administratie heeft proactief bekeken wat de impact zou kunnen zijn van wetgeving die wordt overgeheveld en of we er nog goed aan zouden doen om die wetgeving in Vlaanderen om te zetten, ofwel dat er dingen afgeschaft kunnen worden. Daarom is de studie over de IKEA-wet gegaan. Ze wordt voorgesteld aan de dienst Wetsmatiging, in samenwerking met Bestuurszaken, Internationaal Vlaanderen en Economie, Wetenschap en Innovatie. Ze zal voor de kerstvakantie helemaal worden afgewerkt. Inhoudelijk zijn er geen grote vragen over de studie.

De studie bevestigt wat ik altijd heb verdedigd, namelijk dat pure economische gunningscriteria voor concurrentie tussen handelaren, geen reden kan zijn om een bepaalde handel te verbieden. Ik heb ook altijd gezegd dat een aantal andere criteria wel kunnen helpen, bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, en dat we daarvoor de IKEA-wet niet nodig hebben. We hebben voldoende eigen regelgeving die dat mogelijk maakt. Minister Van Mechelen heeft exact dezelfde visie, namelijk dat wanneer we bepaalde dingen niet willen omwille van stadskernversterking of de problematiek van baanwinkels, we dat ruimtelijk moeten verantwoorden en we dat niet economisch-concurrentieel mogen aangrijpen. Het is mijn overtuiging dat in plaats van een soort protectionisme in te stellen, we meer

moeten kijken naar een offensieve ondersteuning van retail en detailhandel.

Vrijdag komt het plan op de regering over ondernemingsvriendelijke gemeenten in samenwerking met de VVSG, UNIZO en Voka. Daar zitten elementen in die precies moeten doen wat u vraagt, namelijk dat we gemeenten aansporen om offensief rond ondernemingen te werken op een innovatieve manier, en niet defensief en protectionistisch om bepaalde handel onmogelijk te maken.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Het is vooral mijn bekommernis dat het coherent gebeurt. Ik hoor u graag zeggen dat u voor een versteviging bent van de handelskernen in de centra van onze steden en gemeenten. Dat is voor ons een duidelijke prioriteit die moet worden onderbouwd. Dat kan worden gesteund door een goede politiek van ruimtelijke ordening, wat ook deels de verantwoordelijkheid is van de lokale besturen. Dat ze door de Vlaamse overheid worden aangemoedigd, is een heel juiste keuze. Als we die keuze voluit willen steunen, moeten we er ook voor zorgen dat via andere wegen geen stokken in de wielen worden gestoken. Dat is een duidelijke visie die volop wordt ondersteund via het instrumentarium van de ruimtelijke ordening, maar er moet op worden gelet dat deze goede visie niet onderuit wordt gehaald via een brede, open politiek.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Van den Heuvel. In de commissie Economie heb ik al verschillende vragen gesteld over dit thema. U weet dat mijn aandacht vooral gaat naar de kleine middenstander en de buurtwinkel. Het afschaffen van de IKEA-wet zal de grootste impact hebben op die groep.

U geeft toe in het artikel in De Tijd dat de wet een aantal terechte maatschappelijke bekommernissen bevat, maar dat er op een andere manier rekening mee kan worden gehouden, bijvoorbeeld via regels inzake ruimtelijke ordening en mobiliteit. U zegt enerzijds: we schaffen de wet af en pleiten voor een vrijemarkteconomie. Anderzijds zegt u dat er een andere regelgeving in de plaats moet komen.

Ik vraag dus dat u genoeg rekening zou houden met de middenstand en de buurtwinkels in de nieuwe regelgeving die u bepleit.

Minister Patricia Ceysens: Waar ik niet van houd en wat ik nooit zal kunnen steunen, is een planeconomie, waarbij we via economische, concurrentiële regels bepalen welke handel waar kan en welke handel niet. Wel kunnen we bepalen dat een handel ergens niet aangewezen is, vanwege regels inzake veiligheid, mobiliteit of ruimtelijke ordening. Daarvoor bestaat echter een

instrumentarium, dus heeft het geen zin om een dubbele wetgeving in stand te houden, tenzij men natuurlijk toch hoopt om via die IKEA-wetgeving deels aan louter economische, concurrentiële planning ten aanzien van handelaars te kunnen doen. Het is niet aan de overheid om een voorkeur te hebben voor de ene of de andere handelaar. Wij hebben een aantal verantwoordelijkheden met betrekking tot de ruimtelijke aanpak, de veiligheidsaanpak en de mobiliteitsaanpak. Daarvoor bestaan in Vlaanderen geëigende regels en verantwoordelijkheden. Daarom heeft de IKEA-wet geen meerwaarde, tenzij men toch tussenbeide wil kunnen komen in de concurrentie tussen handelaars.

Als men boven op de detailhandel de kleine middenstand wil stimuleren, dan kan dat door ruimtelijke ordening en mobiliteit, maar bijvoorbeeld ook door ervoor te zorgen dat stadskernen worden verfraaid. Ook kunnen we meedoen met handelaars als het gaat over concepten van avondshopping en eindejaarsmarkten. Ik zie op veel plaatsen dat men ter zake offensief handelaars steunt in de kernen, en zo veel mogelijk doet. Dat is uiteraard onze verantwoordelijkheid. Waar ik echter nooit aan zal willen meedoen, is aan het als overheid ingrijpen in de concurrentie en het bepalen welke handelaar mag en welke niet. Het is niet aan ons om uit te maken of handelaars succes zullen hebben. De klant zal uiteindelijk bepalen waar hij wat wil afnemen, en vaak ook tegen welke prijs. Concurrentie kan soms koopkracht ondersteunen. Een consument heeft dan de mogelijkheid van concurrentie. Hij kiest wat hem op dat ogenblik zint. We kunnen andere instrumenten gebruiken om een goede ruimtelijke planning te hebben, om stadskernen te verfraaien, om de mobiliteit goed te houden, maar daarvoor hebben we de IKEA-wet helemaal niet nodig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij – 1816 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 9

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van den Eynde, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

behandelde op dinsdag 7 en dinsdag 14 oktober het zogenaamde verzameldecreet inzake leefmilieu en energie, en meer in het bijzonder de hoofdstukken Energie en Aslasten. Het decreet beoogt het doorvoeren van een aantal wijzigingen aan diverse decreten met betrekking tot leefmilieu, energie, openbare werken en landbouw. Het onderdeel Energie in het verzameldecreet behelst vier afzonderlijke punten. Er is de machtiging aan de Vlaamse Regering om, na advies van de Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG), de openbaredienstverplichtingen voor de netbeheerders te verduidelijken op het punt van kennisgeving en overleg bij toevoerbekeringen, de kwaliteit van stroom en aardgas, aansluitings- en behandelingstermijnen, vragen en klachten en dienstverlening aan leveranciers.

Verder wordt het groenestroomquotum in het vervolg pas in het jaar na de vaststelling van de in de het vorig jaar uitgereikte certificaten en de verbruikte elektriciteit aangepast. Zo wordt aan de leveranciers meer tijd gegeven om nog op zoek te gaan naar bijkomende groene stroom, in plaats van gewoon de boete wegens te weinig productie te betalen.

Ook krijgt de VREG de bevoegdheid om marktpartijen te verplichten tot het naleven van niet alleen het Elektriciteitsdecreet en Aardgasdecreet, maar ook het oprichtingsdecreet van de VREG en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.

Ook wordt in het REG-decreet de rechtsgrond gecreëerd voor de publicatie en de inhoud van een energierapport dat jaarlijks door het Vlaams Energieagentschap zal worden opgemaakt.

Naast een aantal puur technische rechtzettingen worden aan het Aslastendecreet twee inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd. Eén: de onmiddellijk geïnde administratieve geldboete wordt bij vervolging van het parket niet meer terugbetaald. Twee: ieder die instructies heeft gegeven of daden heeft gesteld die hebben geleid tot een inbreuk, kan in het vervolg op dezelfde manier gestraft worden als de eigenlijke overtreder. Want vaak rust de verantwoordelijkheid voor overladingsmisdrijven niet enkel bij de chauffeur maar bijvoorbeeld ook bij de verlader die het voertuig geladen heeft of bij de opdrachtgever.

De heer Glorieux sloot zich aan bij de opmerkingen die de Mineraad geformuleerd heeft: de figuur van een verzameldecreet is een handige formule om wijzigingen door te voeren aan diverse decreten maar met dit voorliggende ontwerp zijn de grenzen van de transparantie bereikt.

De heer Peumans stelde de vraag naar de meerwaarde van de grote investering in weeginstallaties die werd gedaan. Minister Hilde Crevits repliceerde dat de pakkanen ligt in de orde grootte van achttien overladingen op honderd controles.

Het ontwerp van decreet werd goedgekeurd met acht stemmen voor bij vier onthoudingen. Tot daar het verslag van de commissie voor Openbare Werken.

De voorzitter: De heer Callens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik breng het verslag van de commissie voor Leefmilieu. Dit ontwerp van decreet werd uitgebreid besproken in de commissie. Het ging vooral over inhoudelijke wijzigingen in bestaande decreten en de correcte omzetting naar de Europese regelgeving. Daarnaast waren er een klein aantal technische verbeteringen. Ik zal een paar zaken verduidelijken.

Er stonden in het ontwerp van decreet bepalingen over het Drinkwaterdecreet. Er moest namelijk een reguleringsinstantie worden opgericht binnen de Vlaamse Milieumaatschappij. Wat het integrale waterbeleid betreft, was het belangrijkste dat het begrip initiatiefnemer moest worden ingevoerd bij onteigeningen voor de realisatie van waterbeheersplannen. Bij het Bosdecreet ging het hoofdzakelijk over de garantie van toegankelijkheid van bepaalde bossen. Bij het Natuurdecreet ging het voornamelijk over aanpassingen conform de Habitat- en de Vogelrichtlijn.

Er werden aanpassingen op het Jachtdecreet besproken. Het ging vooral over een verbetering van de bestaande decreten waarbij bepaalde jachttechnische voordelen worden toegekend, rekening houdend met het verstandige wild- en natuurbeheer.

Het Mestdecreet besloeg een groot hoofdstuk. Onder andere de definitie Noordzeekustzone moest worden bepaald. Daar mag op zaterdag geen bemesting gebeuren. Ander punt: de Mestbank moet de landbouwers tijdig verwittigen bij bodemstaalname na een bepaalde datum. We bespraken de voorstellen van wijziging bij het toewijzen van de nutriëntenemissierechten (NER's) en de tijdelijke nutriëntenemissierechten (TNER's) wanneer dit gebeurt in natuurgebied. Daarna bespraken we de aanpassingen inzake de overname van bedrijven vóór de inwerkingtreding van het Mestdecreet.

En dan hadden we als laatste punt nog een aantal wijzigingen bij het Bodemdecreet, hoofdzakelijk in verband met de overdraagbaarheid van een vrijstelling van de saneringsplicht, want dat is heel belangrijk. Bij de OVAM hadden we de bedoeling om de bevoegdheid te geven om de termijn te bepalen van het bodemonderzoek, maar tevens wordt daarbij in de mogelijkheid voorzien om een beroepsprocedure in te stellen. We hadden het ook over de verplichtingen van een exploitant bij het sluiten van een risico-inrichting en – ook belangrijk – over de informatieplicht van de curator.

Mevrouw de voorzitter, na een interessante bespreking met de heren Sintobin, Martens, Callens, Daems, Van

Nieuwkerke, De Klerck, de dames Dua, Rombouts en de minister, en onder de deskundige leiding van de voorzitter, de heer Lachaert, werd het ontwerp van decreet met de nodige amendementen in de commissie goedgekeurd met tien stemmen voor en één stem tegen.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, collega's, ten eerste wil ik opmerken dat we ten aanzien van de besprekingen in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie geen opmerkingen hebben gemaakt. We hebben dat wel gedaan in de commissie voor Leefmilieu en Natuur.

Ik wil het eerst hebben over de procedure. Ik heb dit reeds gedaan in het Uitgebreid Bureau en mijn collega, mevrouw Dua, heeft dit in de commissie ook al gedaan. Tijdens de laatste vergadering van de commissie voor Leefmilieu hebben de meerderheidspartijen een pak amendementen ingediend – ik meen dat het om een vijftigtal bladzijden ging. Bij die amendementen was er geen advies, noch van de Raad van State, noch van de adviesraden. Gelukkig heeft de verzamelde oppositie geprotesteerd en dat heeft geleid tot een intrekking van deze amendementen en de indiening als apart een voorstel van decreet. Dit is een goede zaak, maar eigenlijk vind ik dit alles een parlementaire werking onwaardig. Ik wou dit procedurele punt toch nog eens maken, mevrouw de voorzitter.

Ik kom tot de inhoud. We hebben geen problemen met de technische aanpassingen, en er zitten er heel wat in, maar er werden ook een aantal inhoudelijke aanpassingen gedaan. Ik zal niet het volledige commissiedebat herhalen, ik wil me beperken tot drie kernpunten.

Ten eerste is er de reguleringsinstantie. Door de keuze van de meerderheid wordt de reguleringsinstantie geïncorporeerd in de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Ik vind dit geen goede beslissing. Het was volgens mij logischer geweest om een aparte, onafhankelijke reguleringsinstantie te hebben. We kennen allemaal het verdienstelijke werk dat de reguleringsinstantie Energie op Vlaams niveau en zelfs op federaal niveau levert. Ze hebben enige autoriteit opgebouwd, los van alle administraties. Dat was een betere keuze geweest. Voor alle duidelijkheid: dit is geen motie van wantrouwen ten aanzien van de VMM, want die verricht haar taken heel goed. Mijn punt is dat een reguleringsinstantie van behoorlijk goede huize moet zijn, wil die enig tegengewicht hebben tegenover de watermaatschappijen. We krijgen de laatste jaren allemaal flinke waterfacturen in onze brievenbus. De prijzen blijven almaar stijgen en de prijsvorming door de watermaatschappijen is vaak ontransparant. We beschikken ter zake over een schitterend rapport van de SERV. Die stelt dat er onverklaarbare verschillen zijn in de waterprijzen voor bijvoorbeeld iemand die in Zuienkerke woont en iemand die in Mol

woont. Ik vind het antwoord van de regering onvoldoende, zeker als we weten dat de reguleringsinstantie zich in de eerste plaats zal bezighouden met een soort internationale benchmark, alweer een studie dus, in plaats van iets te doen aan het tarievenbeleid van de watermaatschappijen.

Mijn tweede punt gaat over het Milieuvergunningsdecreet. Op basis van de wijzigingen aan het decreet en het uitvoeringsbesluit VLAREM, heeft de regering beslist om over te gaan tot een flinke wijziging van de klassenindeling voor de klasse 1-, klasse 2- en klasse 3-bedrijven: 7000 bedrijven verhuizen van klasse 2 naar klasse 3 en 1000 bedrijven verhuizen van klasse 1 naar klasse 2.

Ik heb tijdens de bespreking de zorg geuit dat dit een serieuze verschuiving van taaklast inhoudt ten aanzien van gemeenten. Vooral landelijke gemeenten zijn onvoldoende uitgerust voor de extra taken die op hen afkomen in het kader van vergunningsdossiers.

Bovendien wordt hier opnieuw een vorm van stilzwijgende weigering van vergunningen ingevoerd. Als een gemeente of provincie niet tijdig antwoordt op een verzoek van een bedrijf tot aanvulling of wijziging van de vergunningsvoorwaarden, dan wordt dat verondersteld geweigerd te zijn. Ik dacht dat de tijd van stilzwijgende weigeringen voorbij was. Het gaat in tegen alle huidige trends om opnieuw een stilzwijgende weigering in te voeren, ondanks het voorzien in een beroepstrap bij de minister.

Mijn laatste punt gaat over de wijzigingen die zijn aangebracht aan het Bosdecreet. Mensen kunnen centen krijgen indien zij percelen wensen te bebossen, maar de voorwaarde die daaraan wordt verbonden, is dat het perceel in kwestie in bosgebied gelegen moet zijn. Wij vinden dat een discriminatie ten aanzien van eigenaars van andere percelen, die wensen te bebossen buiten bosgebied. We hebben immers heel veel zonevreemde bosgebieden in Vlaanderen. En dit zal geen antwoord zijn op dat probleem, mevrouw de minister. We moeten 10.000 extra hectare bos aanleggen, maar op deze manier zullen we er niet komen.

Daarom zullen wij dit ontwerp van verzameldecreet niet goedkeuren. *(Applaus van de heer Eloi Glorieux)*

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, ik wil vooreerst de twee verslaggevers bedanken, die op een uitstekende manier verslag hebben gedaan van de werkzaamheden in de commissies.

Ik wil hier nog even inzoomen op een aantal wijzigingen die we vanuit de commissie via amendementen

hebben aangebracht. Een eerste punt is de reguleringsinstantie. We hebben er met een amendement voor gezorgd, mijnheer Daems, dat de Vlaamse Milieumaatschappij meer armslag krijgt. Die kan bijvoorbeeld administratieve boetes uitschrijven als ze niet de nodige informatie krijgt om haar reguleringstaak te kunnen vervullen.

Het is niet zozeer de plaats waar we die reguleringsinstantie onderbrengen, maar wel de bevoegdheden van zo'n instantie die maken of zo'n reguleringsinstantie haar werk kan doen. Wat dat betreft, mevrouw de minister, kijken we uit naar wat al was afgesproken in het kader van de eerste fase van de staatshervorming, namelijk de regionalisering van het prijzenbeleid inzake de distributie van leidingwater. Pas als de regulator ook hier in Vlaanderen bevoegdheid heeft over het prijzenbeleid, kan hij bepaalde onrechtmatige kosten verwerpen. Vandaag is dat geenszins het geval.

We hebben vanuit de commissie ook belangrijke wijzigingen aangebracht aan het Bosdecreet. Een eerste wijziging zit in het systeem van de boscompensatieplicht. Totnogtoe was het zo dat natuurverenigingen die ontbosten in eigen gebieden, werden vrijgesteld van boscompensatieplicht. Dat werd door veel burgers als onbillijk ervaren. Een gezin of een bedrijf dat wil ontbossen, moet ofwel de gekapte bomen in natura compenseren ofwel geld storten in het Boscompensatiefonds. Dat de natuurverenigingen daarvan waren vrijgesteld, veroorzaakte heel wat wrevel.

Aan de andere kant hebben we wel een vrijstelling van de boscompensatieplicht ingevoerd voor burgers en bedrijven die moeten compenseren vanwege een aantal door Europa opgelegde natuurverplichtingen.

We hebben een netwerk van Europese Habitat- en Vogelrichtlijnen, waarvoor instandhoudingsdoelstellingen moeten worden opgemaakt. Als men in het kader van die doelstellingen verplicht wordt om te ontbossen, stellen wij burgers en bedrijven vrij van compensatie.

Mevrouw de minister, dat zal per saldo leiden tot meer boscompensatie. We moeten zo snel mogelijk zicht krijgen op die instandhoudingsdoelstellingen, die het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek of INBO moet opmaken. Er zijn heel veel bossen die ook een overlap als vogel- of habitatrichtlijngebied hebben gekregen, denk maar aan de Vlaamse Ardennen. Het zal niet leiden tot grote ontbossingen. Duidelijkheid over de doelstellingen zou vrezers die leven in de bosbouwsector kunnen wegnemen.

Mevrouw de minister, het zou ook goed zijn om een bosbalans op te maken om de evolutie te kunnen bewaken. Natuurpunt is daarmee gestart in zijn eigen gebieden. Het zou niet slecht zijn mocht het INBO voor alle

ontbossingen in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen een bosbalans opmaken.

Een andere belangrijke wijziging aan het Bosdecreet is het creëren van een rechtsgrond voor bijkomende subsidies. De heer Daems heeft daar ook al op gewezen. Ik moet opmerken dat de beperking tot de gebieden die bestemd zijn of worden voor bossen enkel geldt voor de kapitaalsubsidies. Landbouwers die met steun van het PDPO, ons plattelandsontwikkelingsprogramma, hun landbouwgronden willen bebossen, kunnen dat blijven doen. Die rechtsgrond hebben we destijds in een programmadecreet gecreëerd. Daar verandert niets aan.

De kapitaalsubsidies bieden gemeentebesturen, provinciebesturen, kerkfabrieken, OCMW's en dergelijke de mogelijkheid voor subsidies bij de aankoop van terreinen voor bebossing. Het gaat erom dat we die kapitaalsubsidies beperken tot gebieden die bestemd zijn of worden als bos. Wat mij betreft, horen daar ook de groengebieden bij. Minstens gedeeltelijk zijn die bestemd om bos te kunnen worden. We kunnen en moeten nog veel verduidelijken in het uitvoeringsbesluit.

De rechtsgrond die we nu gecreëerd hebben kan er, samen met de mogelijkheid om middelen uit het boscompensatiefonds te gebruiken om bossen te creëren via de lokale besturen, toe leiden dat er in Vlaanderen veel meer bos komt. Vandaag ligt spijtig genoeg in het boscompensatiefonds 15 miljoen euro te slapen. Er wordt heel wat ontbost in Vlaanderen, meer dan er vanuit dat fonds bebost wordt. De 15 miljoen euro geraakt niet uitgegeven omdat enkel het Vlaamse Gewest die middelen kan gebruiken en blijkbaar onvoldoende terreinen vindt.

De lokale besturen zullen het geld uit het boscompensatiefonds door onze amendementen nu kunnen aanwenden om eigen gebieden aan te kopen en te beplanten. Dat kan een belangrijke activering van het boscompensatiefonds met zich meebrengen. Dat was ook de doelstelling van ons Bosdecreet. Elke boom die gekapt wordt, zou worden gecompenseerd. Door het slapende fonds werd die doelstelling uitgehold. We hopen dat we dat fonds met deze amendementen kunnen activeren. We willen lokale besturen met bosambities stimuleren om in hun ruimtelijke uitvoeringsplannen bijkomende bosgebieden aan te duiden en die met middelen van het gewestelijke compensatiefonds te realiseren.

Mevrouw de minister, dit kan tegemoet komen aan een kritiek die vooral in de provincies Antwerpen en Limburg opgang maakte tegen het boscompensatiesysteem van het Bosdecreet. Beide provincies zijn de grote sponsors van dat fonds. In de periode 2001-2007 heeft

de provincie Antwerpen 9 miljoen euro aan dat fonds gegeven, terwijl er maar 1 miljoen euro terugkwam. Hetzelfde gebeurde in Limburg, de meest bosrijke provincie. Ze zagen dat ze dat fonds aan het sponsoren waren, terwijl ze er niets uit terugkregen en andere provincies met de prijzen gingen lopen.

De heer Johan Sauwens: Het is altijd hetzelfde: wij moeten de bossen van Vlaanderen sponsoren.

De heer Bart Martens: Mijnheer Sauwens, ik denk dat de amendementen die we hebben doorgevoerd en die hier straks hopelijk groen licht krijgen, ervoor kunnen zorgen dat provinciebesturen die dat willen, de middelen van dat fonds in eigen provincie kunnen houden, als ze via provinciale RUP's extra ruimte voor bos in hun provincie creëren. Op die manier kan het bosbestand in elke provincie op peil worden gehouden, en wat ons betreft, zelfs worden uitgebreid.

Mevrouw de minister, ik moet er u niet aan herinneren dat de weg nog lang is. In het RSV hebben we samen afgesproken dat er 10.000 hectare bos zou bijkomen in Vlaanderen. We zijn er nog lang niet. Wat ons betreft moet die doelstelling worden gerealiseerd. Dat zal niet meer lukken tegen de planhorizon van het ruimtelijk structuurplan, maar uitstel mag zeker geen afstel worden.

Ik hoop dat we het uitvoeringsbesluit, dat de activering van het boscompensatiefonds in de praktijk brengt, snel te zien zullen krijgen. Ik hoop ook dat we snel zicht krijgen op de concrete instandhoudingsdoelstellingen voor de verschillende Europese habitat- en vogelrichtlijngebieden, zodat we daaruit kunnen afleiden in welke mate er in het kader van natuurdoelstellingen nog ontbost moet worden. Mevrouw de minister, ik hoop dat u positief gevolg zult geven aan ons verzoek om een bosbalans in het leven te roepen, die de balans van ont- en bebossingen in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen zal tonen.

Voor de rest hoop ik dat dit ontwerp van decreet met alle amendementen een overtuigende meerderheid zal krijgen bij de stemming. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: We sluiten ons aan bij de tussenkomst van de heer Martens en verwijzen ook naar de zeer lange en grondige bespreking in de commissie over de opmerkingen van de heer Daems die niet nieuw zijn voor ons.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het verslag was zo volledig dat ik er amper nog wat aan kan toevoegen. Het was een

boeiende discussie in de commissie. Ik dank de aanwezigen daarvoor.

Inzake de reguleringsinstantie zijn we voor de keuze van de regulator niet over één nacht ijs gegaan. De VMM oefent vandaag het economisch toezicht uit en heeft zich daarvoor goed georganiseerd. De VMM is dan ook de meest geschikte partner om die regulering op zich te nemen. Het moet efficiënt, met voldoende controlemogelijkheden en in volle onafhankelijkheid gebeuren. Daarover zal nauwgezet worden gewaakt.

Het is gratis om te beweren dat benchmarks geen zin hebben. In Nederland heeft een benchmarking geleid tot 20 procent meer efficiëntie in het beleid. Dat is toch niet onbelangrijk.

Volgende week is er een overleg met alle partners waar het ontwerp over de instandhoudingsdoelstellingen wordt doorgelicht door externe wetenschappers. Als de resultaten positief zijn, zal ik het besluit zeer snel kunnen agenderen op de ministerraad.

Mijnheer Sauwens en mijnheer Martens, dit kan een instrument worden om soepel om te springen met het boscompensatiefonds.

Het is de bedoeling dat het middelen genereert die opnieuw ingezet kunnen worden voor het doel waarvoor ze bestemd zijn. Ik zal erop toezien dat het uitvoeringsbesluit zo snel mogelijk wordt geagendeerd op de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1816/9*).

– *De artikelen 1 tot en met 163 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 inzake de beheersovereenkomsten, de interne controle en Interne Audit – 1821 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik houd deze uiteenzetting met pijn in het hart. Dat heeft onder meer te maken met de beslissing van het Uitgebreid Bureau, waar ik door de BAM-perikelen niet aanwezig kon zijn.

Mevrouw de minister, ik heb begrepen dat u in uw beleidsbrief zegt dat dit parlement beweert erg op zijn strepen te staan. Tijdens deze legislatuur hebben wij heel terecht een benchmarking georganiseerd en zijn we bij een aantal Europese parlementen over het muurtje gaan kijken. De vraag was in hoeverre parlementen hun core-business, met name het controleren van de regering, realiseren.

In mei 2008 hebben we daarover een internationaal benchmarkcolloquium georganiseerd. Het was de bedoeling om uit de buitenlandse ervaringen lering te trekken voor de werking van ons parlement. Ik had zelf het genoegen om die dag de werkgroep Parlementaire Controle op de Wetgeving voor te zitten. Professor Koen Verhoest, verbonden aan het Instituut van de Overheid van de K.U.Leuven, hield er toen als hoofddiscussiant een gesmaakt pleidooi om de parlementaire controle, de zogenaamde controle op hoofdlijnen, op de verzelfstandigde agentschappen en andere semipublieke organisaties te vergroten.

Een van de discussiepunten betreft de dispaartheid van de bestaande beheersovereenkomst en het aanvoelen dat het parlement volledig buitenspel staat bij de totstandkoming ervan. Een van de conclusies was toen dat het parlement niet voldoende is uitgerust om verzelfstandigde agentschappen te controleren, hoewel het parlement hier wel degelijk een rol in te spelen heeft.

Het voorliggende ontwerp van decreet bood dus een uitgelezen opportuniteit om alvast een deel van de parlementaire controle decretaal te verankeren en zo de slagkracht van dit parlement iets te vergroten.

Het heeft niet mogen zijn. In de commissie waar dit ontwerp van decreet werd behandeld, hebben de heer Tavernier en ikzelf amendementen ingediend die een weerslag vormden van de benchmarking. Vanuit de leerrijke ervaring van de benchmarking werd immers een aantal amendementen voorbereid door de diensten van dit parlement om de impact van het parlement bij de controle op de beheersovereenkomsten te vergroten. Minister Van Brempt heeft het daarnet nog gehad over de beheersovereenkomst tussen De Lijn en de regering.

Nu mag het parlement pas op het einde van de rit, wanneer de regering alle beheersovereenkomsten heeft goedgekeurd, de beheersovereenkomst bekijken. Het had daar dertig dagen de tijd voor, maar daar werd – dat geef ik toe – weinig gebruik van gemaakt. De beheersovereenkomst van de VRT wordt wel jaarlijks met een soms zeer groot vergrootglas bekeken en behandeld in de commissie.

De mogelijkheid deed zich nu voor om, naar aanleiding van de behandeling van dit ontwerp van wijzigingsdecreet betreffende het beter bestuurlijk beleid, ervoor te zorgen dat het parlement meer inspraak zou krijgen bij deze beheersovereenkomst.

Mevrouw de voorzitter, ik zal even de amendementen toelichten. Zo hadden we voorgesteld dat het parlement in de toekomst de mogelijkheid zou krijgen om verzet aan te tekenen tegen beheersovereenkomsten die volgens het parlement niet voldeden. Verder werd voorgesteld dat bij elke beheersovereenkomst minimaal een toelichting zou worden gevoegd in de begeleidende nota. Dat is een beetje vergelijkbaar met een memorie van toelichting bij een ontwerp van decreet. Daarin zouden het besluitvormingsproces met duiding van de accenten, pijnpunten enzovoort worden geschetst die hebben geleid tot het opstellen van de beheersovereenkomst tussen de regering en het agentschap. In een ander amendement wordt duidelijk gemaakt dat het parlement een uitgebreider toetsingsrecht zou krijgen dan nu het geval is. Het gaat dan niet louter om het toetsen van de beheersovereenkomst aan de beleidsnota.

De meerderheid heeft deze zaken echter allemaal afgeblokt, eerst in het Bureau en daarna in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, waar dit ontwerp behandeld werd. De amendementen van de oppositie, die van deze diensten kwamen en die het logisch gevolg waren van een benchmark, die we met heel veel deskundigheid hebben uitgevoerd, werden gewoon afgevoerd.

Mevrouw de voorzitter, u weet dat ik me sterk inzet voor de rechten van dit parlement. De meerderheid heeft hiermee echter getoond dat ze braaf aan het handje van de regering loopt. Mijnheer Vandenbossche, ik zou hetzelfde zeggen indien ik in de meerderheid zou zitten. Samen met een aantal professoren hebben we

geprobeerd om, via amendementen, een meerwaarde te geven aan het parlement. Ik was echter naïef. Ik heb vastgesteld dat dit niet gelukt is.

Het enige dat overblijft, is dat de zogenaamde besnuffelingstermijn verlengd wordt van 30 tot naar 90 dagen. U zou kunnen zeggen dat dit een geweldige overwinning is. Tijdens de bespreking in de commissie vond minister-president Peeters dat zelfs dit een brug te ver was, omdat het wel eens de begrotingscyclus zou kunnen verstoren. Ik begreep dat niet goed. De beheersovereenkomst bepaalt wat de rechten en plichten zijn van het extern en intern verzelfstandigd agentschap. Wat dat betreft, zijn de financiële afspraken heel duidelijk. Het bewijs werd daarvoor trouwens geleverd door minister Van Brempt toen ze antwoorden gaf op de vragen van mevrouw De Ridder.

Daarenboven heeft de meerderheid in het Bureau nu ook de handdoek in de ring gegooid en heeft ze de regering haar zin gegeven inzake het dossier van het parlementaire inzagerecht in zogenaamd vertrouwelijke stukken. Ze heeft de regering gevraagd wat haar standpunt is over het parlementaire inzagerecht.

Mevrouw de voorzitter, we hebben dat dossier altijd met veel belangstelling gevolgd. Het bureau Stibbe heeft indertijd op verzoek van de regering een heel duidelijk advies gegeven. Stibbe is zowat de huisadvocaat van zowel het parlement als de regering en BAM. U weet ook dat de eigen juridische dienst gezegd heeft dat er een heel duidelijk onderscheid is tussen openbaarheid van bestuur en het inzagerecht van parlementsliden in zogenaamd vertrouwelijke stukken.

Aan de Vlaamse Regering wordt dus gevraagd haar opmerkingen te formuleren over een voorgestelde reglementswijziging over het inzagerecht en de behandeling van vertrouwelijke informatie. Begrijpe wie kan! Het antwoord moest eigenlijk binnen zijn voor 1 december. Ik weet niet of dat het geval is. Ik ben niet van mening dat wij aan de regering moeten vragen wat ze vindt van het inzage- en het controlerecht van de regering. Het parlement moet zelf zeggen wat het daarvan vindt. We moeten op onze strepen staan. Het is heel spijtig dat ik moet zeggen dat het parlement zich andermaal degradeert tot schoothond van de regering.

Mevrouw de voorzitter, beste collega's, de amendementen zijn rondgedeeld. Het parlement krijgt zo een tweede kans om ze alsnog goed te keuren. Daardoor zou het laten zien dat de meerderheid kleur kan bekennen en niet als een braaf schoothondje aan de leiband van de regering loopt. (*Applaus bij Groen! en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, dit is een warme oproep aan alle parlementsliden van de

meerderheid en de minderheid die zich onafhankelijk voelen. We moeten niet enkel op fora, die liefst internationaal getint zijn, of tijdens grote colloquia, die vaak in het eigen parlement worden georganiseerd, grote principes verkondigen. We moeten die principes naleven en die onafhankelijkheid tonen op die ogenblikken dat het erop aankomt en dat we een ontwerp van decreet moeten bespreken.

Er heerst automatisch een zekere spanning tussen de meerderheid en de oppositie. Er heerst evenwel ook een zekere spanning tussen een parlement en een regering. Ik vind dat parlementsleden van de meerderheid zich op bepaalde ogenblikken relatief onafhankelijk moeten opstellen. Dit geldt ook ten overstaan van een regering die gedeeltelijk bestaat uit mensen waarbij ze, minstens vanuit partijpolitieke invalshoek, bij aanleunen.

Het voorliggend ontwerp van decreet inzake de beheersovereenkomsten, de interne controle en de Interne Audit bevat uiteraard een aantal verbeteringen. Wat de verbetering van de externe controle betreft, wil ik opmerken dat we moeilijk van de Vlaamse Regering of van een minister voorstellen kunnen verwachten. Ik vind dat het Vlaams Parlement daar zelf voor moet zorgen.

Dat laatste kan deel uitmaken van de opvolging van een internationaal colloquium over de werking van parlementen. Ik heb gemerkt dat we er steeds van uitgaan dat het Vlaams Parlement het veel beter dan het federaal parlement doet. Ik toets zoiets graag. Ik hoop dat de externe controle in ons geval beter. Ik vrees echter dat dit fundamenteel niet het geval is.

Het gaat hier om de bespreking van beheersovereenkomsten. Ik vind dat we de Vlaamse Regering moeten vragen om, samen met een beheersovereenkomst, een toelichtende nota voor te leggen. In de commissie heeft de meerderheid beslist dat de beheersovereenkomst op zich volstaat en dat er geen behoefte aan verdere toelichting is. Ik hoop dat de plenaire vergadering het hier niet mee eens is. Ik zou dat in elk geval jammer vinden. Een toelichting zou ons in staat stellen de achtergronden van de beheersovereenkomst te kennen. Aangezien dit me het minimum lijkt, vind ik dat dit in het ontwerp van decreet moet worden opgenomen.

Wat evenmin in het ontwerp van decreet is opgenomen, is de schorsing van de termijn omwille van een parlementair reces. Ik weet dat de meeste Vlaamse volksvertegenwoordigers weinig vakantie nemen. Meestal komt het Vlaams Parlement tussen 10 juli en eind september niet samen. Indien de Vlaamse Regering eind juli een ontwerp van beheersovereenkomst indient, loopt de termijn van 90 dagen tot halverwege september. Mij lijkt het normaal die termijn in dergelijke gevallen op te schorten. Indien we dit punt niet in het voorliggend ontwerp van decreet opnemen, beweren we eigenlijk dat

het Vlaams Parlement dergelijke ontwerpen van beheersovereenkomst niet ernstig wil bespreken.

De vertegenwoordigers van de meerderheid zullen nu verklaren dat de Vlaamse Regering zich altijd ernstig gedraagt en dat ministers nooit eind juni nog een ontwerp van beheersovereenkomst indienen.

Ik neem aan, mevrouw de minister, dat de huidige regering, in haar huidige samenstelling met de huidige ministers, dat nooit zou doen. Maar wie weet wat de toekomstige ministers zullen doen? Je moet in een ontwerp van decreet altijd het worstcasescenario voorzien, en het parlement moet zich wapenen. Vandaar mijn warme oproep om als parlamentslid van meerderheid en oppositie uw onafhankelijkheid te tonen ten overstaan van de uitvoerende macht en de amendementen van de heer Peumans en van mijzelf te steunen. (*Applaus bij de N-VA en Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Wij zullen net als in de commissie de amendementen van de heren Peumans en Tavernier steunen. Wij volgen hun redenering en wij delen hun bezorgdheid. Tegelijk denken wij dat de wijzigingen die zij in hun amendementen voorstellen, redelijk en zinvol zijn. De versterking en de verankering van de controle van het parlement zijn op zich al een goede zaak, maar bovendien zijn de zaken die worden gevraagd, vrij bescheiden bijkomende bepalingen, die volgens ons de normale afhandeling niet echt zullen hypothekeren. Wij begrijpen dan ook niet goed de onwil van de meerderheid om deze amendementen aan te nemen. Hier is geen andere verklaring voor dan dat ze door de oppositie werden ingediend.

De heer Peumans heeft dat al aangeklaagd. De heer Tavernier richtte een oproep tot de meerderheid. Maar ik vind dat zij geen van beiden veel te klagen hebben, want in tegenstelling tot wat de heer Peumans heeft gezegd, werden deze amendementen niet door iedereen weggestemd: de leden van het Vlaams Belang hebben ze wel gesteund. Als de heren Peumans en Tavernier deze amendementen opnieuw indienen zonder de handtekening van de enige fractie die hen met stemmen in de commissie kon steunen, geven zij blijk van dezelfde kleinzieligheid als deze die zij bij de meerderheid aanklagen.

Niettemin zullen wij de amendementen steunen want wij oordelen op inhoud en niet op de indiener. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik heb zeer aandachtig geluisterd en tegelijk het verslag gelezen van wat in de commissie is gebeurd. De zaken zijn daar goed besproken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/3.*)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 1/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/4.*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *Artikel 2 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 3. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/4.*)

De stemmen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *Artikel 4 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 4/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/4.*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *Artikel 5 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 5/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/4.*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 6 en 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 8. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1821/4.*)

De stemmen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel en het decreet van 7 mei 2004 betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie" en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel – 1827 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, het opschrift werd door de commissie gewijzigd als volgt: Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel en het decreet van 7 mei 2004 betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie" en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sauwens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, het verslag zal korter zijn dan de titel van dit ontwerp van decreet.

In zijn toelichting heeft de minister-president verklaard dat bij de hervorming Beter Bestuurlijk Beleid ervoor gekozen is om Jobpunt Vlaanderen samen te voegen bij de toenmalige afdelingen Wervingen en Personeelsbewegingen, nu de dienst Rekrutering en Selectie, Departement Bestuurszaken. Om te kunnen overgaan tot die operatie wordt de voorliggende wijziging van het decreet van 2004 voorgesteld. Daarbij wordt enerzijds het kader verduidelijkt voor de werking van het Agentschap Jobpunt Vlaanderen en anderzijds wordt gezorgd voor de integratie van de werkzaamheden van de dienst Rekrutering en Selectie.

De naam van het agentschap wordt gewijzigd in Jobpunt Vlaanderen om de naambekendheid die Jobpunt Vlaanderen heeft opgebouwd, te behouden. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten wordt geschrapt als

vennoot in het licht van de wetgeving en het Europees reglementair kader inzake overheidsopdrachten. Om die reden wordt trouwens ook de mogelijkheid om opdrachten uit te voeren voor derden op contractuele basis, geschrapt. Jobpunt Vlaanderen voert de facto enkel opdrachten uit voor haar vennoten.

Bij de bespreking stelde de heer Caluwé dat het advies van de Raad van State nogal sterk de nadruk legt op de conformiteit aan de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten. De heer Kennes wijst erop dat er in het kader van de staatshervorming iets moet gebeuren om de monopoliepositie van Selor voor de aanwerving van statutair overheidspersoneel te doorbreken. De naamswijziging is een goede zaak, zegt hij.

Uiteindelijk antwoordt de minister op de vragen van voornamelijk de heer Caluwé. Het is inderdaad nodig om de Europese regelgeving te respecteren.

De heer Martin Ruebens, adjunct-kabinetschef, vult op vraag van de minister aan dat het beheersreglement inderdaad de relatie tussen Jobpunt Vlaanderen en de vennoten regelt, dus ook de relatie met het Vlaams Parlement en de lokale besturen. Juist omdat het een reglementaire en geen contractuele relatie is, is de wetgeving inzake overheidsopdrachten niet van toepassing.

Jobpunt Vlaanderen staat ten aanzien van al haar vennoten in voor de door hen gewenste quasi-interne taakvervulling. Met betrekking tot de specifieke voorwaarde van het toezicht wordt aanvaard dat de publiekrechtelijke vennoten gezamenlijk, en in voorkomend geval bij meerderheidsbeslissing, toezicht uitoefenen op Jobpunt Vlaanderen. Het gaat om de controle van alle vennoten samen. Op zo'n verhouding is de overheidsopdrachtenreglementering niet van toepassing.

Er is een technisch amendement van de heer De Meulemeester en enkele anderen, waarmee een technische fout wordt rechtgezet.

Het aldus geamendeerde ontwerp wordt uiteindelijk aangenomen met zeven stemmen en met twee onthoudingen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1817/3).*

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua betreffende de milieubeleidsvereenkomst inzake afgedankte elektronische en elektrische apparaten (AEEA) – 1976 (2008-2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Daems bij motie van orde een voorstel van spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van mevrouw Dua en hemzelf betreffende de beleidsvereenkomst inzake afgedankte elektronische en elektrische apparaten.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, een aantal weken geleden heb ik een interpellatie ingediend over de aanvaardingsplicht van wit- en bruingoed. Dat heeft geleid tot een afspraak, samen met de voorzitter van de commissie voor Leefmilieu, om een hoorzitting te houden.

Die hoorzitting vond vorige donderdag plaats. Er waren onder andere vertegenwoordigers van OVAM, de afvalstoffenmaatschappij. De vertegenwoordiger van de minister was er ook. Recupel zelf is aan het woord geweest, de koepelorganisatie die verantwoordelijk is voor het inzamelen en het verwerken van onze koelkasten en laptops enzovoort. We hebben ook de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM) gehoord, de koepelorganisatie van de privémilieubedrijven. Daarin zitten de grote inzamelaars en verwerkers van ons land.

Een van de opgemerkte betogen kwam van meester Bob Martens. Namens FEBEM kwam hij met een vrij solide, juridische nota zeggen dat Recupel, om de markt te consulteren, de wetgeving op de overheidsopdrachten moet respecteren. Het verslag is nog niet ter beschikking, maar de aanwezige commissieleden hebben het advies kunnen inzien en meester Martens kunnen horen. Ik vond zijn argumenten behoorlijk overtuigend. Ze waren geïnspireerd op zeer recente juridische rechtspraak. Ik heb ook geen verweer gehoord van de vertegenwoordigers van OVAM of van de minister.

Het heeft mij ertoe aangezet om bij hoogdringendheid een voorstel van resolutie in te dienen. Zoals u weet, voorziet het decreet op de milieubeleidsvereenkomsten in de mogelijkheid dat het parlement, op basis van

artikel 6, ingrijpt ten aanzien van een MBO. Maar ze kan slechts ingrijpen uiterlijk 45 dagen na goedkeuring van die MBO.

Die MBO is op 22 oktober aan de voorzitter bezorgd. Die datum geldt als vertrekdatum. We zijn begin december en tot uiterlijk 6 december heeft het parlement de mogelijkheid om zich tegen de MBO te verzetten.

Ik zou via dit voorstel van resolutie de meerderheid willen oproepen om gebruik te maken van dit verzetrecht van het parlement en aan de minister en de Vlaamse Regering vragen om effectief te bekijken of de wetgeving op de overheidsopdrachten, op basis van een aantal pertinente argumentaties, al dan niet geldt.

Tot daar mijn verzoek tot spoedbehandeling.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, waarde collega's, mevrouw de minister, ik geef namens de meerderheid antwoord.

Mijnheer Daems, het is niet zo dat wij geen verweer hebben geuit. We hebben donderdag de vergadering gesloten met te zeggen dat we de standpunten en de stellingname van de juristen aanhoord hebben. We zouden ons daarover buigen en zien wat de reactie moet zijn.

Als we willen reageren, bepaalt het reglement dat we dat, conform artikel 6, binnen 45 dagen moeten doen. Hoe kunnen we reageren? Door het indienen van een voorstel van resolutie, om de procedure te schorsen tot de aanvaarding van de milieubeleidsvereenkomst.

Handelen over de hoogdringendheid van het probleem, is ook handelen over de grond van de zaak, want het ene heeft verband met het andere, aangezien we een vervaldatum hebben van 6 december.

De meerderheid heeft de opportuniteit onderzocht om eventueel een voorstel van resolutie in te dienen op basis van wat werd meegedeeld door de diverse actoren tijdens de commissievergadering van vorige week donderdag en door meester Martens, de advocaat van FEBEM.

De discussie ging in hoofdorde over het feit of de wetgeving op de overheidsopdrachten van toepassing is of niet. Wij menen van niet. Ik zal kort schetsen waarom niet, omdat dat ook het antwoord is op de vraag van de hoogdringendheid. De meerderheid is niet over een nacht ijs gegaan om te zeggen dat die wetgeving ter zake niet van toepassing is.

In dit geval geldt artikel 4, paragraaf 2, van deze wet. Er zijn twee voorwaarden noodzakelijk om de wetgeving

op de overheidsopdrachten toe te passen. Ten eerste moet hetgeen werd opgericht, in dit geval Recupel, dat een vzw is, opgericht zijn met een specifiek doel om te voorzien in de behoeften van een algemeen belang dat niet van industriële of commerciële aard is. Ten tweede moet de instantie rechtspersoonlijkheid hebben. Dan zijn er drie modaliteiten: ofwel worden de werkzaamheden in hoofdzaak gefinancierd door overheden of instellingen, ofwel is het beheer onderworpen aan het beheer van die overheden of instellingen, ofwel zijn de leden van de directie, de raad van bestuur of de raad van toezicht voor meer dan de helft door die overheden of instellingen aangeduid.

Voor wat de tweede voorwaarde betreft: de werkzaamheden worden niet gefinancierd door de overheid en de leden van de directie, de raad van bestuur en de raad van toezicht worden niet voor meer dan de helft aangeduid door de overheid. Het enige dat behouden zou kunnen worden, is het derde element: het beheer is onderworpen aan het toezicht van die overheden of instellingen.

We hebben met alle betrokkenen, die er geen belang bij hebben om het dossier in een of andere richting te sturen, alles overwogen en gemeend dat Recupel vzw niet beschouwd kan worden als een rechtspersoon die is opgericht om te voorzien in de behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn.

Inderdaad, Recupel staat in voor de organisatie van de inzameling en de verwerking van de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in het belang van haar leden die geconfronteerd worden met een aanvaardingsplicht. Dat is niet het belang van de overheid. Recupel heeft een oprichtingsbelang dat duidelijk op haar leden is gericht en niet op het algemeen belang.

Daarbij komt, wat de tweede voorwaarde betreft, namelijk het al dan niet onder controle van de overheid staan van de werking van Recupel, dat Recupel niet aan de voorwaarde voldoet. In de MBO zijn er afspraken gemaakt tussen de overheid en Recupel, maar dat impliceert geen overheidsinvloed. Alleen moet Recupel uitvoeren wat er in de MBO is overeengekomen en de OVAM is belast met de waarnemingsrol bij de uitvoering van het beheersplan. Ik excuseer me dat ik ook naar de grond van de zaak ben gegaan, maar ik moet antwoorden op het argument van de hoogdringendheid. Het is vandaag de laatste plenaire vergadering voor 6 december. Daarom moet ook ten gronde een antwoord worden gegeven.

De conclusie van het verhaal is de volgende. De wetgeving op de overheidsopdrachten is niet van toepassing. De stelling van meester Martens, met alle respect voor de advocaten in dit land, is een stelling maar is geen juridisch feit.

De voorzitter: U stelt dus voor om niet tot de behandeling over te gaan? (*Instemming*)

Mijnheer Daems, kunt u zich daarin vinden?

De heer Rudi Daems: Neen, mevrouw de voorzitter. Ik vind het ook een beetje lastig dat ik me zelf heb beperkt tot een motivatie van de hoogdringendheid en de heer Lachaert hier een inhoudelijke motivatie geeft. Ik dring heel erg aan op een behandeling en een stemming over ons voorstel van resolutie. Ten eerste deel ik juridisch gesproken de analyse van de heer Lachaert niet. Ten tweede wil ik vermijden dat we na definitieve goedkeuring van de MBO in een juridisch gevecht terecht komen en we naar een situatie in Vlaanderen evolueren zoals in Groot-Brittannië, waar er niet een Recupelorganisatie is maar 47 Recupels omdat een aantal grote private spelers in dit land misschien dreigen af te haken. Dan gaan we naar een juridisch gevecht in plaats van naar een haalbare oplossing.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voor alle duidelijkheid, de discussie ging inderdaad over de hoogdringendheid of niet. Ik kan in de redenering van de heer Daems inkomen dat er een tijdsbepaling is, maar de heer Lachaert heeft duidelijk aangegeven waarom we er inhoudelijk niet op ingaan.

De voorzitter: Gaat u ermee akkoord om onmiddellijk over de inhoud te stemmen? (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems, mevrouw Vera Dua en de heer Jef Tavernier betreffende de houding van de Vlaamse Regering inzake het gecoördineerde Belgische standpunt over de doelstellingen van het Europese energie- en klimaatpakket – 1979 (2008-2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Daems bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Glorieux en Daems, mevrouw Dua

en de heer Tavernier betreffende de houding van de Vlaamse Regering inzake het gecoördineerde Belgische standpunt over de doelstellingen van het Europese energie- en klimaatpakket.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik wens hiervoor graag het woord te geven aan de heer Glorieux.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, ik zal kort de hoogdringendheid toelichten. Die is heel logisch en evident. Ons voorstel van resolutie heeft namelijk betrekking op de Europese top die op 10 en 12 december plaatsvindt en waar over het lot van het Europese klimaat- en energiepakket wordt beslist. Voor alle duidelijkheid: het gaat over de Europese topontmoeting en niet over de ministerraad van energie- en transportministers.

Dit is een heel belangrijke top, en het is ook belangrijk dat het gecoördineerde Belgische standpunt dat daar wordt verdedigd, de kordate en integrale realisatie van de door de Europese Commissie voorgestelde doelstellingen daadwerkelijk inhoudt.

De top vindt volgende week plaats. Als Vlaanderen binnen het overleg met de federale overheid en de andere gewesten het gecoördineerde standpunt wil beïnvloeden, dan moet dit voorstel van resolutie logischerwijze ook vandaag worden behandeld. Daarom vragen we de spoedbehandeling.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: We stellen toch voor om dit in de commissie te bespreken.

De voorzitter: Bent u het eens met een behandeling in de commissie?

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, zoals ik zei, vindt de topontmoeting plaats van 10 tot 12 december. Wil de Vlaamse Regering nog het Belgische standpunt beïnvloeden, dan lijkt het me logisch dat we dat vandaag behandelen, zodat de Vlaamse Regering vandaag of ten laatste morgen de opdracht krijgt van dit parlement. Als dit naar de commissie wordt verwezen, zijn dit vijgen na Pasen, vrees ik.

De voorzitter: Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Geen instemming*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

– *Het voorstel tot spoedbehandeling wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed verwezen.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement – 1790 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Rechtzetting

De voorzitter: Dames en heren, op woensdag 26 november 2008 heeft de plenaire vergadering het voorstel van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement aangenomen.

Ingevolge de amendering in commissie moet in de gewijzigde artikelen 87 en 87bis van het reglement evenwel nog een taalkundige correctie worden aangebracht, met dien verstande dat voor de woorden “Instituut Samenleving en Technologie” telkens het lidwoord “het” wordt ingevoegd.

Is het parlement het eens om die taalkundige correctie aan te brengen zonder nieuw voorstel tot wijziging van het reglement? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

SELECTIEVOORWAARDEN EN SELECTIE-PROCEDURE VOOR DE WERVING VAN DE KINDERRECHTENCOMMISSARIS

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de selectievoorwaarden en selectieprocedure voor de werving van de kinderrechtencommissaris.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de selectievoorwaarden en selectieprocedure voor de werving van de Kinderrechtencommissaris eenparig zijn aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij – 1816 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 9

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 inzake de beheersovereenkomsten, de interne controle en Interne Audit – 1821 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over de amendementen tot invoeging van een artikel 1/1, tot vervanging van artikel 3, tot invoeging van de artikelen 4/1 en 5/1 en tot vervanging van artikel 8 van het ontwerp van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 8 van de heren Peumans en Tavernier tot invoeging van een artikel 1/1.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
35 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
37 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 9 van de heren Peumans en Tavernier tot vervanging van artikel 3.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen verdere opmerkingen meer bij artikel 3? (*Neen*)

Dan is artikel 3 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 10 van de heren Peumans en Tavernier tot invoeging van een artikel 4/1.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 11 van de heren Peumans en Tavernier tot invoeging van een artikel 5/1.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 12 van de heren Peumans en Tavernier tot vervanging van artikel 8.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen verdere opmerkingen meer bij artikel 8? (*Neen*)

Dan is artikel 8 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
69 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheids personeel en het decreet van 7 mei 2004 betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap "Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie" en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse Regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheids personeel – 1827 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua betreffende de milieubeleidsvereenkomst inzake afgedankte elektronische en elektrische apparaten (AEEA) – 1976 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
36 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Piet De Bruyn, Jan Peumans, Geert Bourgeois en Kris Van Dijck tot besluit van de op 13 november 2008 door de heer Piet De Bruyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over mogelijke inbreuken op de huidige taalregeling in het hoger onderwijs – 1959 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Piet De Bruyn, Jan Peumans, Geert Bourgeois en Mark Demesmaeker en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 18 november 2008 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse basisschool in Komen – 1968 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, er is iets eigenaardigs aan de gang in dit dossier. De Vlaamse basisschool De Taalkoffier in Komen heeft moeite om het hoofd boven water te houden. Ze heeft vorig jaar tevergeefs subsidies gevraagd aan de Franse Gemeenschap.

Daartegenover staat dat de Vlaamse Regering tegen het einde van deze legislatuur zo'n 50 miljoen euro zal hebben geïnvesteerd in de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen – voor de goede orde: dat is 2 miljard Belgische frank. Die vrijgevigheid van Vlaanderen heeft de Franstaligen blijkbaar niet belet om de Vlamingen gisteren in Straatsburg te gaan afschilderen als xenofob, egoïstisch en discriminerend tegenover de Franstaligen in de Rand. Ik herhaal dat diezelfde Franstaligen weigeren van aan hun wettelijke verplichtingen te voldoen in hun faciliteitengemeenten, zoals dat in Komen het geval is.

Als 1635 ouders uit Waalse faciliteitengemeenten verkiezen om hun kinderen naar Vlaamse scholen in Vlaanderen te sturen, liever dan in hun Waalse gemeente faciliteitenonderwijs aan te vragen, dan weten ze wel waarom ze dat doen. Ze weten dat het verloren moeite is, voor zo ver ze niet vrezen voor intimidatie zoals we dat in het verleden kenden.

Het Vlaams regeerakkoord beloofde eenzijdige maatregelen als de Vlaamse school in Komen tegen 1 januari 2006 niet zou worden gefinancierd door de Franse Gemeenschap. We zijn nu drie jaar verder. Het interpretatiedecreet dat zagezegd een antwoord moest zijn, haalt de volgende Vlaamse verkiezingen niet ingevolge belangenconflicten die ertegen worden ingespannen.

De Vlaamse Regering mag wat ons betreft – ik verwijfs naar de motie van de N-VA – dit dossier agenderen op het eerstvolgende Overlegcomité en mag de Franse Gemeenschap proberen duidelijk te maken dat ze tegen de federale loyauteit ageert. Ik zou zeggen: veel geluk ermee. Maar deze legislatuur loopt ten einde. We moeten boter bij de vis vragen en de subsidiekraan voor het Franstalige faciliteitenonderwijs voor eens en voor altijd dichtdraaien. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, op basis van het Vlaams regeerakkoord zijn er decretale maatregelen genomen in dit parlement.

Het moet duidelijk zijn dat ook vorig jaar, in oktober, door voldoende ouders en met voldoende handtekeningen de vraag werd gesteld aan de Franse Gemeenschap om de school in Komen te subsidiëren en de financieren, net zoals we dat in Vlaanderen doen.

De motie van de N-VA vraagt uitsluitend om dit probleem op de vergadering van het eerstvolgende Overlegcomité te agenderen. (*Applaus van de heer Jan Peumans*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
37 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Werner Marginet en de dames An Michiels en Katleen Martens tot besluit van de op 18 november 2008 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse basisschool in Komen – 1964 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
73 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 10 december 2008 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.00 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepren, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Marijke Dillen, Marie-Rose Morel, Joke Schauvliege, Marc van den Abeelen: gezondheidsredenen;
Carl Decaluwe, Margriet Hermans, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands;
Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Mieke Vogels.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters,

Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes,

Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Anissa Tamsamani, Jul

Van Aperen, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Koen Van den Heuvel

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme
